

NIET DEPRIMEREND, BELOOFT!

schammer

Jaargang 44 // #598 / 5 NOVEMBER 2018 // tweewekelijks tijdens het academiejahr

**DE BESTE TIJD
VAN JE LEVEN?**

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op gerecycleerd papier,
gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes
van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het
academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Pieterjan Schepens
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim
Jan Samijnstraat 11, 9050 Gent

Hoofredacteur	Chef Eindredactie
Pieterjan Schepens	Luna Nys

Coördinator	Chef Cultuur
Elena De Bacquer	Nicky Vandeghinste

Chef Reclame & PR	Chef Wetenschap
Timme Craeye	Daan Van Cauwenberge

Chef Lay-out	Chef IT
Arthur Jacobs	Wout Vierbergen

Redacteuren

Daan "Lombre" Van Cauwenberge, Vincence "Espurr"
De Gols, Pieterjan "Drampa" Schepens, Ella "Eevee"
De Smet, Antoon "Tyrogue" Van Ryckeghem,
Selin "Chansey" Bakistanli, Katrien "Dragonair"
Vandenbroeck, Emilie "Hoothoot" Devreese, Luna
"Totodile" Nys, Wout "Klinklang" Vierbergen, Timme
"Blacephalon" Craeye, Nicky "Jynx" Vandeghinste, Elise
"Tsareena" Maes

Medewerkers

Filip "Magnezone" Deblaere, Sixtine "Misdreavus"
Bérard, Keanu "Heliolisk" Colpaert, Hanne "Torchic"
Thiessen, Bert "Shuckle" Selleslagh, Ella "Smoochum"
Roose, Evert "Cacturne" Nerinckx, Iris "Gorebyss" Pottie,
Catherine "Blitzle" Hoffmann, Nathan "Mightyena"
Pelgrims, Dries "Pikachu" Blontrock

Illustraties

Robbe "Unown" Strybol, Bert Selleslagh, Emilie
Devreese, Vincence De Gols, Nicky Vandeghinste

Foto's

Shauni "Lickilicky" De Gussem, Daan Van Cauwenberge,
Timme Craeye, Vincence De Gols, Nicky Vandeghinste,
Arthur Joos, Wout Vierbergen, Nathan Pelgrims, Katrien
Vandenbroeck

Eindredactie

Daan Van Cauwenberge, Vincence De Gols, Pieterjan
Schepens, Ella De Smet, Antoon Van Ryckeghem, Selin
Bakistanli, Luna Nys, Wout Vierbergen, Timme Craeye,
Nicky Vandeghinste, Elise Maes, Keanu Colpaert, Ella
Roose, Catherine Hoffmann, Nathan Pelgrims, Gabriël
"Smeargle" Verhaeghe, Vital "Nuzleaf" Van Achte,
Arthur "Simisear" Jacobs, Mingtje "Spoink" Wang, Elena
"Purrlain" De Bacquer

Cover

Shauni De Gussem

Bomen en papers

door Pieterjan Schepens

De bladeren hangen lang aan de bomen
dit jaar. Ik voel een licht onbehagen.
Is het mijn voorliefde voor volledig
opengedraaide chauffages die de
draagkracht van het klimaat dan
eindelijk overschreden heeft? Ik ben
ook maar een mens, door het genetisch
materiaal van mijn ouders ongeluk-
kigerwijs veroordeeld om continu te
smachten naar licht en warmte. Eeuwig
groene bomen komen
mij goed uit. Dat ik toch
maar kon vergeten dat de
winter eraan komt.

De wereld maakt het
mij niet makkelijk. Dat
godverbeterde winteruur,
dat zich zo zoet inluidt
met een uur langer slaap
en mij dan vijf maand

ambeteert met donkere winteravonden.
Mijn adem die condenseert terwijl ik
mijn eigen voorzienigheid dank voor de
sjaal en handschoenen die ik van thuis
heb weten mee te nemen. En de eerste
taak die morgen binnen moet: een
kleintje nochtans, maar de voorbode
van de grotere papers die binnen een

maand, twee maand, af moeten zijn, en
van de examens waar ik nog notities
voor moet versieren.

Maar de bomen zijn nog groen! Ik kan
nog onder een vol bladerdek wandelen,
en het gebladerte zien contrasteren
tegen het grauwe beton en de al even
grijze hemel. Wat zal die door mensen-
handen gemaakte kalender mij komen
vertellen dat het al november is, als de

natuur mij nog aan de
zomer herinnert? Niets
om mij al zorgen over
te maken. Ik ben ook
maar een mens, door het
genetisch materiaal van
mijn ouders ongelukki-
gerwijs veroordeeld om
continu te smachten naar
licht en warmte.

*"Ihr werdet wieder zu Hause sein, ehe
noch das Laub von den Bäumen fällt",*
zei de Duitse keizer tegen de soldaten
die in augustus 1914 richting België
vertrokken. Laat ons hopen dat de
bladeren honderd jaar geleden even lang
aan de bomen zijn blijven hangen.

“

Ihr werdet wieder
zu Hause sein, ehe
noch das Laub von
den Bäumen fällt

Onderwijs

- 4 Kort en Just UGent Things
- 5 Eenzaamheid onder studenten
- 9 Start to Talk
- 10 KLIK app
- 12 Eenzaamheid onder buitenlandse studenten
- 14 Column
- 15 Lezersbrief
- 17 The Schamper Times
- 18 Internationaal: Studeren in Frankrijk
- 20 Streek van de week: Antwerpen Boven

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Dr. Schamperstein 23
- Schamperlab: eenzaten in de Brug 24
- Wiet! 26
- Ziek van eenzaamheid 28

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 31 Lotto Zesdaagse
- 32 Belezen wetenschappers
- 34 Kunst en eenzaamheid
- 36 Poëzie
- 37 Recensie: Dames in de Barok

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Strip & Liegende Stagiair 39

Het had een zekere tristesse hoe ik op die druilerige dinsdagochtend al om negen uur 's ochtends mijn laatste beetje zelfcontrole ten grave droeg bij het **Bickystandje** aan campus Schoonmeersen (**Hermes**, 06/11). Zou ik vanaf deze week niet gezonder gaan leven? Was ik niet voor de zoveelste keer van plan om 'vanaf gisteren' mijn levensstijl radicaal om te gooien teneinde te voorkomen dat ik later als uitgebluste veertiger niet meer in staat zou zijn om afscheid te nemen van mijn dagelijkse portie rood vlees, chips voor de tv na het werk en frieten op vrijdag? Wou ik niet vermijden dat ik me over enkele jaren genoodzaakt zou zien, net zoals al mijn burens in de residentiële wijk waar ik hoogstwaarschijnlijk zal wonen, te starten met Start to Run in de illusie dat ik zo mijn aftakelende lijf wel weer in vorm zou krijgen en ik ooit nog eens een halve marathon zou kunnen uitlopen? Op zich had ik daar toen al mee kunnen beginnen, met **Lopen rond de Watersportbaan (VTK, 12/11)**, maar dat was me uiteindelijk altijd wat te ver fietsen. Ik keek om me heen. Al mijn collega-studenten liepen het kraampje achteloos voorbij, de uitnodigende geur negerend, net

zoals ook ik de dag voordien onzichtbaar voor hen had geleken op de **Karaoké Night (VGK, 05/11)**. Ik leek wel de enige die niet aan de verleiding had kunnen weerstaan. Ik voelde me zwak en schaamde me zelfs een beetje, terwijl ik voorzichtig een hap uit het druipende broodje nam. De saus glibberde tussen m'n vingers terwijl de kruimels rijkelijk neerdwarrelden. Ondanks mijn oplettendheid bleef er toch wat bickysaus aan m'n mondhoek hangen. Ik veegde het haastig weg met het besmeurde servet dat om het broodje had gezeten. De priemende blikken van anonieme voorbijgangers beletten me om echt van het broodje te genieten en ik proppte het dan maar zo snel mogelijk naar binnen. Ach, ik wist ergens wel dat ik me dat slechts inbeelde. Dat hun blikken niet echt 'priemend' waren, laat staan dat ze me zelfs maar een blik toewierpen. Op dat moment besloot ik dat ik geen puf meer had in de les, waarop ik terug kotwaarts keerde om te huilen in mijn warme bed. Je bent wat je eet, en ik ben een verlept bickybroodje. Ik zou wel weer compenseren op het **Galabal der Ingenieurs (VTK, 09/11)**.

Just UGent things

door Selin Bakistanli

Volksterren-wacht eerst zes jaar

De indrukwekkende telescoop die we kunnen vinden in de Volkssterrenwacht Armand Pien, die zich bevindt in de Gezusters Lovelingstraat, had er bijna niet gestaan. De telescoop behoorde ooit toe aan de Gentse industrieel **Désiré Van Monckhoven**, onder andere bekend van de tramhalte. Na zijn overlijden in 1882 bood zijn weduwe zijn inboedel aan de universiteit aan voor een 'zacht prijsje'. Een specifieke prijs kunnen we niet geven, maar de afbetaling heeft zo'n zes jaar geduurd. Hoera, de universiteit beschikt nu over *fancy* astronomische instrumenten. Helaas had de universiteit niet genoeg

plaats om dit materiaal uit te stallen, doordat de voorziene ruimte niet sterk genoeg was om de telescoop te dragen. Bij de verbouwing van het Plateau-complex in 1904 werd besloten om de telescoop in de Volksterrenwacht te plaatsen, zodat de UGent ook meteen voldoet aan de wettelijke vereiste van een eigen universitair observatorium. Nadeel: door de inmiddels verouderde apparatuur en de niet zo optimale ligging is het observatorium onbruikbaar voor wetenschappelijk onderzoek. Meer *just UGent things* dan dat zal het niet worden.

Zonder moeder, ziels alleen

door Nathan Pelgrims, Wout Vierbergen, Dries Blontrock en Elise Maes

foto's door Shauni De Gussem

Steeds meer jongeren voelen zich eenzaam. Geldt dit ook voor studenten? Wat valt eraan te doen? Studentenpsycholoog Suzy Even en professor gezondheidseconomie Lieven Annemans laten er hun licht over schijnen. Wat blijkt: je bent niet alleen.

Je studententijd: de tijd van je leven. Alleen wonen, uitgaan met je vrienden, nieuwe mensen leren kennen, en, als je daar toevallig eens zin in hebt, misschien ook naar de les gaan. Klinkt goed, maar voor veel studenten is dat niet hoe het gaat. Misschien kom je in een studentenvereniging terecht waar je geen aansluiting bij vindt, of zit je na tien weken nog steeds alleen in dat auditorium met 600 mensen. Ondertussen groeien je vrienden uit je middelbaar en jij steeds verder uit elkaar. Is dit hoe je de mooiste tijd van je leven moet spenderen?

Het is dus niet zo gemakkelijk als het lijkt. Die beeldvorming speelt wellicht een grote rol bij het eenzaamheidsprobleem bij studenten, merkt studentenpsycholoog **Suzy Even** op: "Eerste bachelors komen wel vaak zeggen dat het 'tof ging zijn', 'de tijd van mijn leven', en dan schrikken ze ervan dat het soms wat tegenvalt. Dat geldt niet voor iedereen natuurlijk, want diegene waarbij het meevalt zien we niet." Het lijkt alsof het allemaal vanzelf zal gaan, maar dat klopt niet. Een nieuwe vriendengroep bijeen scharrelen kost moeite. "Als je dan niet de vaardigheden hebt om een nieuw netwerk op te bouwen kan je wel een kwetsbaar persoon worden."

WAT IS EENZAAMHEID

Eenzaamheid is niet gemakkelijk te karakteriseren, aangezien het gaat om een persoonlijke ervaring. De studentenpsycholoog onderscheidt dan ook verschillende soorten van eenzaamheid: "Eigenlijk zien we dat eenzaamheid een subjectief gevoel van gemis is. Aan de ene kant is er sociale eenzaamheid, bij mensen die echt vinden dat ze niet genoeg sociale contacten of een te klein netwerk hebben. Daarnaast hebben we ook de meer emotionele,

existentiële eenzaamheid. Die zie je bij mensen die wel veel contacten hebben, maar vinden dat die contacten dan niet diep genoeg gaan, of dat die verbon-

“

Die betrokkenheid, van hoeveel warmte je voelt om je heen, dat klinkt misschien wat melig, maar dat is echt wel belangrijk

denheid ontbreekt, die echte verbinding met mensen waarmee je kunt praten waarover jij wilt praten."

Dat bij eenzaamheid de kwaliteit van relaties, en niet enkel de kwantiteit, een grote rol speelt, stelde ook professor **Lieven Annemans** vast bij het nationaal geluksonderzoek. Volgens Annemans is een belangrijke factor bij het gevoel van eenzaamheid, en het uiteindelijke geluk van een persoon, dat men zich voldoende betrokken voelt. "Dat wil zeggen dat mensen rond je jou met de nodige warmte omringen,

“

Misschien moeten we vanuit de universiteit meer de hand reiken naar de studenten om eenzaamheid toch iets sneller te detecteren en erop te gaan reageren

eerder dan oppervlakkige contacten." Het belang van deze diepgaande relaties valt volgens Annemans dan ook niet te onderschatten: "Die betrokkenheid, van hoeveel warmte je voelt om je heen, dat

klinkt misschien wat melig, maar dat is echt wel belangrijk. Mensen hebben behoefte aan warme contacten."

JONG EN BEJAARD IN HETZELFDE SCHUITJE

Vaak wordt eenzaamheid geassocieerd met ouderen. Dat is niet helemaal onterecht, maar dat beeld van eenzaamheid moet wel sterk genuanceerd worden, aldus Annemans: "Wat wel opviel in het onderzoek is dat eenzaamheid vaker voorkwam bij de jongste generatie dan bij de ouderen. Dat was zeker verrassend. In ons onderzoek bleek dat 28 procent van de ouderen zich soms tot altijd eenzaam voelt. Bij jongeren tussen 20 en 34 jaar, de jongste categorie in onze steekproef, was dat bijna 55 procent."

Als schuldige voor die groei in eenzaamheid bij de jongere generaties wordt vaak gewezen naar sociale media. "We hebben echter niet gevonden dat het gebruik van internet of sociale media een significante factor is voor eenzaamheid", weerlegt Annemans. "Wat we wel gevonden hebben in verband met sociale media is dat mensen die het vooral passief gebruiken een iets mindere kans hebben om gelukkig te zijn." Passief gebruik van sociale media en de kans om gelukkig te zijn hebben een omgekeerde causaliteit: mensen die gemiddeld gezien minder gelukkig zijn, kunnen iets meer passief online aanwezig zijn en zijn dus minder actief op sociale media. Studentenpsychologe Even beaamt dit: "Het lijkt wel alsof we in een maatschappij leven waarin iedereen constant gelukkig moet zijn, het is erg moeilijk om toe te geven tegenover je vrienden en familie dat je je niet goed in je vel voelt."

INTERNATIONALE STUDENTEN

Er is weinig inbeelding nodig om in te zien dat buitenlandse studenten die hier komen studeren het vaak nog moeilijker hebben. Ze worden gedropt in een heel nieuwe, onbekende omgeving, hun netwerk valt quasi helemaal weg, en dan is er nog het cultuurverschil. “Zelfs Nederlandse studenten merken hier een cultuurverschil”, stelde Even al vast. “Waar Belgische studenten in het weekend nog gezellig naar ma en pa kunnen gaan en een zaterdagavond in de jeugdbeweging doorbrengen, zijn buitenlandse studenten hier vaak voor meerdere maanden.

De kans wordt ook groter dat de problemen die ze in het land van herkomst al hadden door de vele veranderingen en stress hier naar boven komen, maar dan hebben ze vaak een gebrek

aan vrienden en familie om hierover te kunnen praten. Bijkomend hebben ze hier soms geen verzekering waardoor het ook moeilijker wordt om ze door te verwijzen naar privétherapeuten. Buitenlandse studenten staan voor veel grotere uitdagingen. Ik denk dat dat vaak onderschat wordt.”

SAMEN TEGEN EENZAAMHEID

Het zou volgens Even zeker nuttig zijn als de maatschappij zich meer zou inzetten voor de strijd tegen eenzaamheid: “Dat kan door *life skills* al vroeger in het leerproces te introduceren, bijvoorbeeld op de lagere en middelbare school. In Noorwegen zijn er scholen die deze *life skills* zelfs in hun lessenspakket hebben opgenomen, omdat ze merkten dat het voor leerlingen als ‘niet-verplichte activiteit’ moeilijk te combineren viel met

hun curriculum en sociale activiteiten.” Annemans beaamt dit: “Ook de universiteit is natuurlijk een gemeenschap op zich. Misschien moeten we ook vanuit die gemeenschap de hand meer reiken naar de studenten om eenzaamheid toch iets sneller te detecteren en erop te gaan reageren.”

“Maar eigenlijk is de strijd tegen eenzaamheid een taak van iedereen. Als je merkt dat iemand in je omgeving zich slecht voelt of zelfs zelfmoordgedachten heeft, praat dan met die persoon. Over dat soort zaken met je vrienden praten kan soms wel moeilijk zijn in het begin, maar het helpt echt”, voegt Even nog toe.

KLEINSCHALIGE INITIATIEVEN: EEN OPLOSSING?

Naast professionele hulpkanalen zoals studentenpsychologen zijn er

ook een heel aantal andere manieren waarop studenten hulp en steun kunnen krijgen in verband met mentaal welzijn en eenzaamheid. Zo ontwikkelde het initiatief Warme Stad Gent de KLIK-app en is er Start To Talk, een praatgroep voor en door studenten. Volgens Even kunnen deze initiatieven zeker helpen: "Natuurlijk gaat niet iedereen naar die initiatieven gaan. Het is een samenspel van factoren. Sommige mensen kunnen beter geholpen worden met aangepaste professionele begeleiding, maar voor een deel van de studenten zonder netwerk, zij die niet goed weten wat of waar naartoe, kunnen initiatieven zoals Start To Talk veel laagdrempeliger zijn. Wij psychologen vinden ook niet dat je altijd naar een psycholoog moet gaan. We denken dat studenten onderling al veel kunnen doen."

Ook bij Annemans zijn deze initiatieven gekend. "Ik ben een groot voorstander van het gebruik van apps bij dit thema. We zien een enorme toename aan het gebruik van apps, ook bij gezondheidszorg over het algemeen, maar dat mag niet ten koste gaan van menselijk contact. Als dat het geval is, dan helpt het niet echt om die eenzaamheid te doorbreken."

“

Zelfs Nederlandse studenten merken hier een cultuurverschil

ADVIES VOOR DE EENZAME STUDENT

Als we bij de studentenpsycholoog polsen naar het beste of eerste advies voor studenten die kampen met eenzaamheid,

zegt ze stellig: "Begin te praten! Het is de beste naam die het Start To Talk-initiatief had kunnen kiezen. Begin gewoon met elkaar te praten in de les, als je uitgaat, eender wat en waar. Babbel over de zaken waar je mee zit en ga er niet vanuit dat studentenpsychologen zelf komen. Zet zelf de eerste stappen door te kijken naar wat je kunt gaan doen. Kijk eens naar de sportmogelijkheden in het GUSB of ga eens naar een studentenvereniging als dat iets voor jou is. Maar ga ook in de les gewoon eens een gesprek aan met iemand en zorg ervoor dat je niet enkel online contacten hebt. Geraak je er zelf niet uit, dan kun je steeds vrijblijvend een afspraak maken bij de Afdeling Studieadvies."

Start to Talk

door Catherine Hoffmann

Heel wat studenten voelen zich niet goed in hun vel en vinden het moeilijk om hierover te praten. 'Start to Talk' is een project rond mentaal welzijn waarbij ze terecht kunnen voor praat sessies georganiseerd voor en door studenten. We blikken met de oprichters terug op het eerste jaar en hebben het over de mogelijkheden voor de toekomst.

Lindsey Van Raemdonck en Rico Paridaens, allebei geneeskundestudenten en lid van de Belgian Medical Students' Association (BeMSA), hebben het Start to Talk in oktober 2017 in het kader van 'Making Tomorrow' opgericht. Sindsdien vinden er op elke eerste maandag van de maand praat sessies plaats.

DE KRACHT VAN PRATEN

“Het is in onze samenleving niet altijd zo evident dat er over bepaalde onderwerpen gepraat wordt, en het is net dat taboe dat we met onze praat sessies willen doorbreken. Daarbij baseren wij ons op het krachtige effect van praten om het mentaal welzijn van studenten te verbeteren,” zegt Lindsey Van Raemdonck ons. “Een moderatorenduo leidt het gesprek om het ijs te breken. Aan het begin van een sessie beginnen de moderators met hun verhaal te vertellen. Ze stellen zich kwetsbaar op en zijn dus op één niveau met de deelnemers. Daarna kan iedereen vertellen wat hij of zij wil. Als iemand begint met zijn verhaal, herkennen andere mensen daar vaak elementen uit, pikken erop in en vertellen over hun ervaringen.”

De organisatoren willen graag meer internationale studenten aantrekken. Daarom vindt er naast een sessie in het Nederlands ook een sessie in het Engels plaats. “Eenzaamheid wordt niet zo vaak expliciet uitgesproken en we weten niet of velen zich eenzaam voelen, maar we zien wel dat mensen opgelucht zijn na

zo'n sessie, omdat ze weten dat ze niet de enige persoon zijn die zich slecht voelt,” aldus Lindsey. Ze legt uit dat sommigen zeggen dat er zich klikjes in hun auditorium vormen en ze het moeilijk vinden om zich daar bij aan te sluiten. Andere vertellen dat ze vrienden hebben, maar dat ze niet met hen kunnen praten zoals in Start to Talk. Voor de een is het al makkelijker om zich open te stellen dan voor de ander.

Het is belangrijk om te weten dat het project geen oplossingen biedt om bijvoorbeeld eenzaamheid te vermin-

proberen ze nieuwe leden, en in het bijzonder moderators, aan te trekken en reclame te maken zodat meer hulpzoekende studenten hun vinden. “Op lange termijn hebben we wel de visie om dit uit te breiden naar andere universiteitssteden,” sluit Rico af.

Op Maandag 5 november organiseert Start To Talk zijn tweede sessie van het academiejaar om 19u30 in het Overkophuis (Drabstraat 18, 9000 Gent).

Een mysterieuze KLIK

door Hanne Thiessen en Keanu Colpaert

foto door Timme Craeye

Als nieuwe student in een volledig nieuwe omgeving is het vaak moeilijk om snel vrienden te maken. Het is niet altijd even duidelijk waar je terecht kan of zelfs waar je nieuwe mensen zou kunnen leren kennen. Dit kan leiden tot een zeer overheersend gevoel van eenzaamheid bij de (Gentse) student. Net daarom werd de KLIK app ontwikkeld.

DE KLIK-WAT?

In het kort is de KLIK app een laagdrempelig zoekertjesysteem, gemaakt om eenzaamheid onder de studenten aan te pakken. De nadruk ligt ook volledig op studenten: zonder studentenmailadres kom je er niet in. In de app kan iedere student zoekertjes plaatsen die andere gebruikers dan kunnen lezen. Als ze geïnteresseerd zijn, KLIK-ken ze gewoon het zoekertje aan en kiezen ze of ze gegevens delen (en welke) met de plaatser van het zoekertje. Dit met als doel dan ook écht af te spreken. Meteen valt de enorme variatie aan zoekertjes op: zo zijn er mensen die iemand zoeken om mee te gaan studeren, te gaan sporten of zelfs de vraag 'of iemand een plekje in de Krook kan bijhouden, zodat ik niet in dat café/cafetariaspel moet gaan zitten'. Bij het aanmaken van een account geeft iedere gebruiker zelf een aantal interesses aan en ook hier vind je een enorme verscheidenheid aan onderwerpen. Buiten de klassieke onderwerpen die aan een lagere school voorstelronde doen denken zoals 'dansen', 'sporten', 'natuur', staan er ook een hele hoop specifiekere interesses bij, zoals 'cosplay', 'foodie' en 'Gent ontdekken'. Deze interesses worden dan, samen met de leeftijden van de gebruikers, gebruikt om een soort *matching percentage* tussen gebruikers te berekenen.

De app beperkt zich overigens niet tot studenten van de UGent, studenten van alle universiteiten en hogescholen van

Gent mogen een account aanmaken via hun academisch mailadres. Dit is een bewuste keuze, zodat enkel mensen die de leefwereld van de studenten begrijpen (sorry middelbare scholieren, jullie snappen *the struggle* gewoon nog niet) contact kunnen zoeken, en je dus niet bang moet zijn om plots een 50-jarige voor je neus te hebben die over de Vietnamoorlog begint.

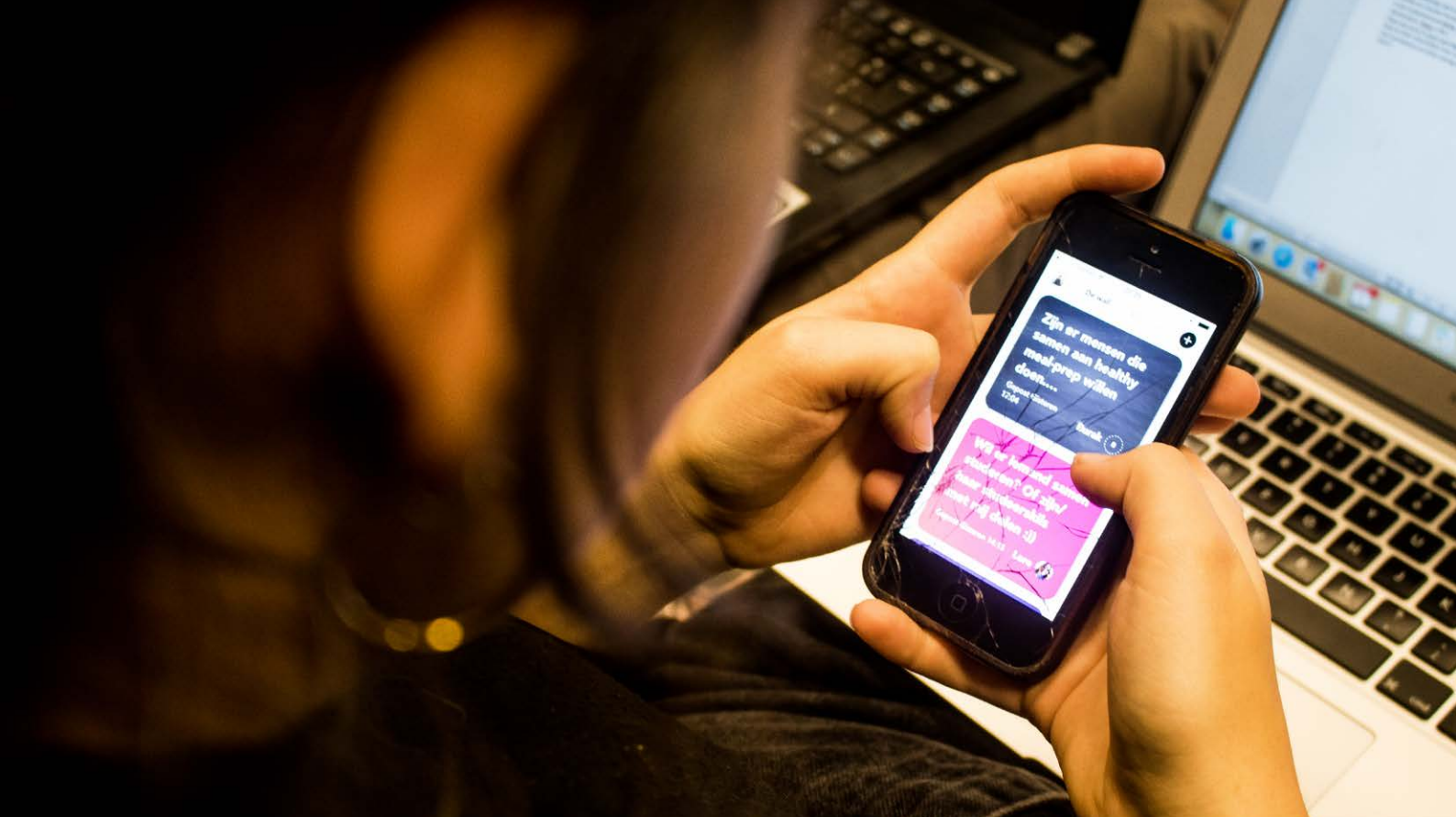
De app blijkt zeer succesvol: uit de laatste statistieken is gebleken dat er al een 800-tal accounts zijn aangemaakt. Er zijn een 120-tal berichten geplaatst en er is zelfs al 1084 keer geklikt op die zoekertjes. Dat is zeker niet slecht voor een app die nog geen maand geleden gelanceerd is en nog amper reclame heeft gemaakt.

OORSPRONG VAN DE KLIK

De KLIK app is een initiatief van Warme Stad Gent in samenwerking met Logo Gezond+. Een van de verantwoordelijken voor de KLIK app, Sarah Peene, stond ons te woord. Zij wist ons te vertellen dat de bal aan het rollen was geraakt na een grote bevraging bij de Gentse studenten. Daaruit bleek heel duidelijk dat er van de studenten uit veel vraag was naar meer ontmoeting en verbinding onder studenten. Zeker voor iemand die nieuw is in de stad, is het moeilijk om aansluiting te vinden bij een nieuwe sociale groep (ja, zelfs immigranten uit andere provincies hebben het moeilijk!).

Zulke initiatieven bestaan natuurlijk al, maar die zijn niet altijd even evident. Zo zegt Sarah Peene zelf: "Natuurlijk helpen onder andere studentenverenigingen daar ook wel bij, maar voor heel wat studenten is er toch nog steeds een hoge drempel om daaraan mee te doen." De Gentse student wou dus een manier om nieuwe mensen te leren kennen, en dan niet enkel op sociale media of Tinder. Studenten wilden ook gewoon vrienden kunnen maken om eens mee te 'hangen'. In de zoektocht naar een laagdrempelige manier om medestudenten te leren

kennen, kwam de werkgroep dus op het idee van de KLIK app.

KOM EENS BUITEN

Het belangrijkste idee achter de hele app is dat studenten elkaar ook werkelijk ontmoeten. Het was namelijk zowel voor de studenten als voor de initiatiefnemers zeer belangrijk om ervoor te zorgen dat er face-to-face contact zou gelegd worden. De werkgroep rond dit project bestond dan ook grotendeels uit studenten, met een paar medewerkers van Warme Stad Gent en Logo Gezond+ om de zaken in goede banen te leiden. Zij hebben maandenlang overlegd over hoe de app er zou gaan uitzien en hoe hij zou werken. Het enige wat je op de

app kan doen is een zoekertje plaatsen en gegevens uitwisselen. Er is dus geen chatfunctie en ook geen uitgebreid profiel met tientallen foto's om door te scrollen. Hier is zeer bewust voor gekozen. In tijden waar Facebook en Instagram ons overspoelen met allerlei nieuwtjes en prikkels, is een minimalistische, gebruiksvriendelijke app een must.

Aangezien het concept nog in zijn kinderschoenen staat, zit er nog het een en ander aan te komen. Zo wordt er een wedstrijd gehouden om een nieuwe affiche te ontwerpen, die overal in het Gentse straatbeeld zal verschijnen. De winnaar krijgt een cheque van 500 euro, alsook een grote dosis faam in Gent. Meer details over de wedstrijd vind je

op www.contentingent.be/klikwedstrijd. Daarnaast verschijnt binnenkort ook de functie om je Messengeraccount te delen, wat wederom de stap tot contact zoeken zou verkleinen (en ook omdat iedereen tegenwoordig Messenger gebruikt). Verder is er het idee om een hashtag te lanceren, zodat mensen die afspreken via de KLIK app een selfie of andere ludieke foto kunnen nemen en die vervolgens kunnen delen op Instagram. Het is duidelijk dat veel van de aankomende projecten draaien rond het vergroten van de bekendheid. Logisch ook, aangezien de app nog geen enorme (doch wel al vrij grote) *userbase* heeft en nog maar net gelanceerd is.

“

Meteen valt de enorme variatie aan zoekertjes op: zo zijn er mensen die iemand zoeken om mee te gaan studeren, te gaan sporten of zelfs de vraag 'of iemand een plekje in de Krook kan bijhouden, zodat ik niet in dat cafetariaspel moet gaan zitten'

Alleen met bier en friet

EENZAAMHEID BIJ BUITENLANDSE STUDENTEN

door Filip Deblaere, Daan Van Cauwenberge en Vincence De Gols

illustratie door Daan Van Cauwenberge

Na een overvloedige hoeveelheid Instagram Stories en exotische SOA's woedt een nieuwe plaag onder de Erasmussers: eenzaamheid. Erasmus Student Network (ESN) Gent vertelt over een groeiend probleem.

Eenzaamheid is de Starbucks onder de sociale problematieken: onaangenaam op alle mogelijke vlakken, maar toch krijgen we het steeds vaker te zien. Zoals intussen reeds duidelijk blijkt uit andere artikels, blijft niets gespaard van de gevolgen van eenzaamheid. Het heeft niet alleen desastreuze gevolgen op iemands sociale leven, maar ook erg negatieve effecten op onze mentale en fysieke gezondheid.

Hoewel er veel factoren bestaan die bijdragen tot eenzaamheid, is een vaak terugkerende oorzaak het gevoel van sociale isolatie. De gedachte helemaal alleen te zijn, omringd door een grote grijze massa. En als er één groep jongeren is die veel gevaar loopt zo'n isolatie te ervaren, zijn het wel buitenlandse studenten. "De hoeveelheid buitenlandse studenten die eenzaamheid ervaren is zeer groot. Het probleem wordt altijd onderschat," zegt **Matthias Geenens**, secretaris bij het Erasmus Student Network (ESN) Gent. Dat is de plaatselijke tak van het uitwisselingsprogramma aan onze universiteit. Zij vertelden ons meer over dit groeiende probleem.

NO HABLO INGLÉS

Er zijn een hele hoop verschillende factoren die Erasmusstudenten erg kwetsbaar maken voor eenzaamheid. Meestal komen ze in hun eentje voor een beperkte tijd naar een ander land. Sociaal moeten ze dus van nul beginnen en ze weten op voorhand dat de sociale contacten die ze zullen leggen maar van tijdelijke aard zullen zijn. Toch lijkt het grootste probleem nog de vreemde taal

waarin ze plots moeten communiceren. Veel mensen huiveren bij het idee in het Engels te moeten spreken.

Sommigen zijn dan ook erg blij wanneer ze andere studenten vinden die dezelfde moedertaal hebben. Dat brengt echter vaak een eerder tegendraads effect met zich mee. **Luna Willems**, partycoördinator bij ESN Gent, noemt dit als mogelijke oorzaak van een hele hoop eenzaamheid. "Ik hoor vaak dat er bepaalde nationaliteiten zijn, vooral zuiderlingen zoals Italianen en Spanjaarden, die meteen samenklitten. Dat is vooral het geval bij Spanjaarden. Zodra die elkaar vinden, blijven

“

Het is nooit makkelijk om de locals aan te spreken, maar bij Belgen is dit wel extreem

ze gewoon bij elkaar. Dat is vervelend voor de andere Erasmusstudenten, want als die op een gang slapen met veel Spanjaarden, zullen die moeilijk vrienden maken. Maar ook voor de Spanjaarden zelf, want zij zijn achteraf vaak teleurgesteld dat ze weinig mensen hebben leren kennen."

KLIEKJES

Maar het vormen van groepjes blijft niet bij enkele brabbellende Spanjaarden. Het vormen van exclusieve klikjes is een ware plaag bij de

Erasmussers. "Ja, die klikjesvorming zie je toch iedere keer weer," zegt **Pieter Van Waeyenberge**, vicevoorzitter van ESN Gent. "De eerste paar weken van je Erasmus moet je zo snel mogelijk een groepje vrienden zoeken. Anders geraak je er niet meer in. Daardoor ervaren een hele hoop buitenlandse studenten zeker die eerste weken een ontzettend grote tijdsdruk en dat levert een hele hoop stress op. De kwaliteit van jouw vriendengroep bepaalt ook echt wel jouw Erasmuservaring. Dat maakt het zo moeilijk."

Luna maakt hierin de vergelijking met het gewone leven aan de universiteit. "Ik denk dat iedereen dat gevoel wel heeft gehad toen hij of zij aan de unief begon. Het gevoel dat als je die eerste weken geen vrienden maakt, het er niet meer van gaat komen. Dan zit je een beetje vast. Bij ons gebeurt dat op kleinere schaal en

kun je in het weekend nog naar huis gaan bij je familie en oude vrienden, maar op Erasmus is dat allemaal veel intenser. Daardoor valt dat veel meer op."

Een oplossing voor veel van die buitenlandse studenten zijn onder meer de homes. Daar liggen ze vaak met veel verschillende mensen op een gang, wat de mogelijkheid biedt een diverse vriendengroep te kunnen vormen - zolang je niet met vijf Spanjaarden zit, uiteraard. Dat klinkt allemaal erg positief, maar het blijft wel een serieus probleem voor studenten die niet op een home zitten. "Mensen die niet op een home zitten, moeten zelf op zoek gaan naar een kot," zegt Luna, "dat is sowieso niet makkelijk in Gent, maar zeker een ramp voor Erasmusstudenten. En dan mis je ook volledig dat sociale aspect. Op evenementen zie je altijd grote groepen studenten samen van de homes komen. Dan vallen die eenzame kotstudenten erg op."

NOORD, OOST, ZUID, WEST

Bovenstaande problematiek blijft wellicht niet vrij van sceptische blikken en een stevige frons. "Waarom gaan ze dan niet gewoon op zoek naar vrienden?" of "Waarom proberen ze

dan niet gewoon eens met een Belg te babbelen?" zijn mogelijke gedachten die dan door je hoofd spoken. Maar zo simpel is dat niet. De mensen van ESN Gent benadrukken een voor een de grote culturele verschillen die een bijzonder grote impact kunnen uitoefenen op iemands gedrag en zelfs iemands persoonlijkheid.

“

De kwaliteit van je vriendengroep bepaalt ook echt wel jouw Erasmuservaring

"Er is vaak ook echt een cultuurbarrière," zegt **Joachim Bonte**, sportcoördinator bij ESN Gent. "In het Noorden zijn de mensen bijvoorbeeld uit zichzelf veel geslotener, dat ligt aan de cultuur. Ik ben zelf op Erasmus geweest in Finland en mensen gaan daar op een heel gesloten wijze om met sociale interacties. Als je daar op café zit en je hebt niets te zeggen, dan ga je ook niets zeggen (*lacht*). Ze zullen geen moeite doen om een praatje te maken om de tijd te vullen. En met Zuiderlingen heb je dan juist het

omgekeerde: een Spanjaard of Italiaan is meteen je beste vriend wanneer je ermee babbelt."

Hoe zit het eigenlijk met de Belgen als het aankomt op sociale interacties? Kennelijk niet zo schitterend. "In ieder geval is het wel zo dat het nooit makkelijk is om de *locals* aan te spreken," zegt Luna, "maar bij Belgen is dit toch echt wel extreem. Dat hebben we al heel vaak gehoord. Veel Erasmusstudenten zeggen dat ze wel eens een gesprek met een Belg kunnen voeren, maar dat het ontzettend moeilijk is om binnen te geraken. Zelfs Nederlanders hebben dat beeld van een Belg, dat staat los van de taal."

Het ESN Gent probeert deze eenzaamheid te bestrijden door tijdens het jaar evenementen te organiseren voor de buitenlandse studenten: van picknicks tot *pub crawls*. Bovendien hebben ze een succesvol buddyprogramma. Pieter sluit dan ook af met een uitnodiging naar Belgische studenten toe: "Op onze evenementen is er altijd een leuke sfeer en die Erasmusstudenten vinden dat ook heel tof om Belgen te leren kennen. En als Belg is dat ook een leuke manier om eens uit de dagelijkse sleur te breken. Op Erasmus in eigen land (*lacht*)."

Staken waar het steekt

door Daan Van Cauwenberge

foto door Arthur Joos

De vriendin van mijn vader leeft in Portugal. Dat betekent dat ik een onmenselijke hoeveelheid soep moet eten, gewend ben om in de brandende zon te lopen en een taal kan spreken waarin ik klink als een zatte Rus die Spaans probeert te spreken. Maar dat betekent jammer genoeg ook dat mijn vader iedere twee weken het vliegtuig neemt om zijn vriendin te gaan bezoeken. Dat is een groene voetafdruk waar zelfs **Shrek** jaloers op kan zijn. Behalve iemand met een smaak in exotische vrouwen, is mijn vader ook een leerkracht. Als je al deze informatie bij elkaar optelt heb je vast wel door dat mijn vader ernaar uitkeek een warme herfstvakantie bij zijn vriendin te verblijven.

Viel dat even tegen.

Begin deze herfstvakantie besloten de werknemers van bagageafhandelaar **Aviapartner** te staken. Honderden vluchten en duizenden mensen bereikten nooit hun verre bestemmingen, maar bleven samen met ons achter in nat, koud België.

Dit alles draagt niet bij tot de populariteit van staken en bij uitbreiding van de vakbonden. Dezelfde staakmethodes die onze welvaartstaat vorm hebben gegeven, worden vandaag de dag vooral geassocieerd met vervelende treinen die niet rijden. Zeker aan de rechterkant van het politieke spectrum wordt er vooral gelachen met die mensen in hun rode vuilniszakken, die in het wilde weg staan te roepen tegen dove CEO's en politici.

Misschien lachen de mensen wel met de stakingen omdat de stakers het niet langer echt lijken te menen. Vroeger, in de negentiende eeuw, ten tijde van mijn katholieke naamgenoot met een -S, waren de stakingen een harde manier van de

arme werkers om de kapitalisten erop te wijzen dat zij het roer in handen hadden. Als al die arbeiders gezamenlijk besloten de machines niet te bedienen, viel heel de onderneming in elkaar. De kapitalist kon niet anders dan luisteren naar de ontevreden arbeiders (of een klein privéleger op hen afsturen, wat vaker gebeurde dan je zou denken). Diezelfde impact heb je nu eenmaal niet als slechts een paar treinen niet rijden. Dat frustriert hoogstens een paar pretentieuze studenten.

Toen ik in het zesde middelbaar zat, wou onze directie de vijfdejaars niet naar onze '100 dagen'-voorstelling laten komen. Er was niet genoeg plaats in de Feestzaal. Wij beweerden dat die zaal ruim genoeg was, maar daar had de directie geen oren naar. Dus besloot ik het heft in eigen hand te nemen. Ik vroeg alle vijfde- en zesdejaars om zich tijdens de middag in de Feestzaal te verzamelen om de directie op

hardhandige wijze te tonen dat de zaal groot genoeg was. Onze school had een groot probleem met de reftercapaciteit, dus het verstoren van het refterverkeer was een rake klap. Resultaat: na enkele uitbranders en een gesprek met de onderdirecteur mochten de vijfdes naar de show komen.

Zolang vliegtuigen goedkoop zijn, zullen mensen als mijn vader op regelmatige basis goedkope vluchten blijven nemen. Er zijn namelijk altijd persoonlijke redenen die belangrijker lijken dan de opwarming van de aarde of de werkomstandigheden van een onbekende Zaventemmedewerker. Misschien is het dan wel eens goed dat er gestaakt wordt, want van de consumenten moet het niet komen. En misschien is het wel eens goed dat er nog eens hard gestaakt wordt, want als het niet steekt, hebben ze je aan de top meestal niet gehoord.

“

Als het niet steekt,
hebben ze je aan
de top meestal
niet gehoord

Uit de kast komen 2.0

door Maite Vanthournout

Tig keer heb ik hem herlezen, mijn originele tekst. Ze bevatte provocerende analogieën, zoals het een doorsnee column betaamt: het liefdesspel – een blokkendoos met een rond gat en een cilinder, mijn moeder – een lopend huwelijksbureau dat overuren draait om aan haar dochter een geschikte man te offeren. De pointe, opnieuw een essentieel kenmerk van de column, kwam op het volgende neer: ik zou motten vangen in die kakkast. Tussenin nog een paar expliciete allusies naar seks, *et voilà*, controversieel taalgebruik ten top. Dat zou toch wel voldoende zijn om *Schamper* te halen?

Ik tekende af met een enkele letter J.

Nu, hier is een andere versie. Een betere, want wat ik in mijn originele tekst had gedaan, is wat ik al een lange tijd doe. Mij verstoppen.

Om te beginnen,
mijn naam begint met een M, niet met een J.

Om te eindigen,
ik was – ben – word verliefd op mensen
– op jou – op hem – maar eerlijk,
meestal op haar.

Neen, ik heb geen fetisj voor keratines, het gaat wel degelijk om het persoonlijk voornaamwoord dat ook wordt gebruikt als anderen over mij willen praten. Zij. Ik. M maar niet J. Doet het ertoe?

Jawel, genoeg om te zwijgen toen twee vriendinnen onthulden dat ze een koppel waren, om iedere keer te liegen als mijn beste vriendin vraagt of ik nog niemand op het oog heb, om in nota bene de Blandijn rond te lopen als een vermeende heteroseksueel, om niet 'mensen zoals' ik te antwoorden toen mijn opa vroeg wat holebi's zijn (we verschenen weer eens in 't nieuws).

Terwijl ik nu letter voor letter tik, tikken de secondes hier nog steeds voorbij. Hier is geen kast. Slechts een soms donkere, soms veilige, maar doorgaans eenzame plaats waar alleen het gerikketik van ik hoorbaar is.

Waarom dan plots zo ostentatief openhartig in een of ander studentenblad? Omdat de kast mij stilaan egocentrisch maakt. Omdat ik aandacht wil. Talloze slapeloze nachten gingen verloren aan identiteitsontleding gevolgd door de vragen: wie zal ik het zeggen? Wie eerst? Wanneer? Hoe? Of later? Of nooit? Maar vooral: waarom?

Waarom moet ik mezelf verantwoorden om iemand lief te hebben? Als deze postoriginale tekst werkelijk verschijnt, dan wil ik jouw aandacht trekken. Jij, een andere ik die zich ook verstoppt. Op de open vlakte van dit A4 sluiten we ons aan bij de meute dansende mensen, dat de motten mogen stikken, want *lover* is het enige label dat telt en gevierd moet worden.

“

Om te eindigen, ik was – ben – word verliefd op mensen
– op jou – op hem – maar eerlijk, meestal op haar.

7 REDENEN OM EEN DIGITAAL ABONNEMENT OP HUMO TE NEMEN. NUMMER 4 GELOOFT U NOOIT.

1. De artikels zullen nooit titels hebben zoals die van deze advertentie.
2. U leest elke dag de meest diepgaande en exclusieve interviews.
3. Humo heeft de scherpste onderzoeksjournalistiek.*
4. Dokters hebben voor het eerst een geslaagde ooglaserooperatie uitgevoerd op een blinde darm.
5. Altijd gegarandeerd lachen, gieren, ooievaars.
6. Humo gidst u door het beste van radio, tv & muziek.
7. Het kost maar €5 per maand.

ABONNEER U SNEL OP HUMO.BE/VIJF

*Bron: Humo

HUMO

The Schamper Times

door Wout Vierbergen

MAANDAG 5 NOVEMBER THERMINAL, HOVENIERSBERG, 9000 GENT NR. 3689

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. Quis custodiet ipsos custodes? Een tweewekelijkse update in het reilen en zeilen van onze stuvers.

KONING FIETS

Een werfje hier, een half open straat daar, een nieuwe asfaltlaag aan het Sint-Pietersplein, een nieuwe ingang voor ons geliefd universitair restaurant, verbouwingen aan het technicum, ... Zelfs wie dat nog niet doorhad, was vast en zeker al over een van de vele fietsen die de Sint-Pietersnieuwstraat domineren gevallen. Doordat de werken aan de Brug het volledige Studentenplein in beslag nemen, zijn er daar veel fietsenrekken verdwenen. De nood aan deze broodnodige fietsenstallingen is echter niet verdwenen, met als resultaat dat er een overvloed aan fietsen geparkeerd worden in de Sint-Pietersnieuwstraat zelf. Dit bemoeilijkt echter de doorgang van bussen in de straat. Inmiddels werden studenten reeds gesensibiliseerd om hun fiets in de ondergronds fietsenstalling onder het terras van de Vooruit te stallen om de overlast aan het UFO te verminderen. Bijkomend zal er begin november op de parking van het rectoraat nog een fietsenstalling gebouwd worden en werd

er gevraagd aan de stad of enkele parkeerplaatsen en straatmeubilair plaats konden maken voor extra fietsenstalling.

FAQMYLIFE

FAQ, weldegelijk geschreven met 3 letters, zonder sterretje en met een Q op het einde. Frequently Asked Questions, voor de lezer die het nog niet doorhad. De Gentse Studentenraad wil dit jaar samen met Urgent.fm meer inzetten op FAQmyLife-filmpjes: korte filmpjes of teasers die studenten op een aantrekkelijke en laagdrempelige manier in contact moeten brengen met bepaalde onderwerpen waarrond ze aan het werken zijn. De eerste FAQmyLife-teaser over actief leren is ondertussen al een feit. Daaruit blijkt dat actief leren niets te maken heeft met turnoefeningen in een auditorium. FAQ, wat een tegenvaller.

STAP 1: EEN PLAN

Een organisatie voor en door studenten. Dat is op zich niets speciaals in Gent, wel is de plaats waar de Gentse Studentenraad

de stem van Gentse studenten vertegenwoordigt speciaal. In alle zaken, zalen, raden en commissies die de studenten aanbelangt vormt de Gentse Studentenraad het overkoepelende adviesorgaan, overlegplatform en de uitvalsbasis voor de facultaire studentenraden en rechtstreeks verkozen studentenvertegenwoordigers. De Gentse Studentenraad heeft nu ook zijn beleidsplan uit de doeken gedaan. Enkele interessante topics hieruit zijn de heropwaardering van de Thermanal (het studentenhuys waar heel wat verenigingen en blokkende studenten vertoeven), lekker en duurzaam eten in de resto s, mentaal welzijn, betrokkenheid van studenten, Ufora (de nieuwe Minerva), interdisciplinariteit, onderwijsinfrastructuur, studiemateriaal, bijzondere statuten, taalbeleid, ... en ga zo maar door. Het volledige beleidsplan zou met zijn 41 pagina s (meer dan) een hele Schamper in beslag nemen.

Op zoek naar jouw facultaire studentenraad? Neem een kijkje op gentsestudentenraad.be/over.

God is geen student in Frankrijk

STUDENTEN WORDEN OP HUN ZESTIENDE AL VOORGESORTEERD

door Katrien Vandenbroeck

Oh, la Belle France! Baguette, rode vin, en charmante Fransozen. Land van la gloire! Maar zo paradijselijk ziet het onderwijs er niet uit: punten behaald als tiener bepalen het vervolg van je carrière.

EEN VROEGE SELECTIE

Alvorens men in Frankrijk aan hogere studies begint, overwegen de beste studenten om een *classe préparatoire des grandes écoles* (afgekort *prépas*) binnen te treden. Dit zijn scholen, meestal een uitbreiding van de *lycée* (de drie laatste jaren van de *humaniora*), waarbij men leerlingen voorbereidt op een *concours*, een ingangsexamen om de beste scholen van Frankrijk te betreden. Zo is een van de meest prestigieuze scholen in het Franse landschap *la classe préparatoire Louis Le Grand*, waar onder meer schrijvers **Charles Baudelaire**, **Emile Durkheim**, **Denis Diderot**,

Jean-Paul Sartre, **Voltaire**, **Victor Hugo**, wetenschappers **Alfred Binet** en **Henri Poincaré**, en een aantal presidenten zoals **Valéry Giscard D'estaing**, **Georges Pompidou** en **Jacques Chirac** gestudeerd hebben.

Elke *prépas* selecteert een handvol studenten. Opmerkelijk: deze selectie vindt plaats vooraleer het *Baccalauréat* (het eindexamen) wordt afgenomen, op basis van de behaalde resultaten tijdens het *lycée*. Om het *lycée Louis Le Grand* binnen te treden volstaat geen excellent dossier, waarbij gemiddelden boven de 19 op 20 niet uitzonderlijk zijn, maar moet men eveneens een instrument

uitmuntend kunnen bespelen en bewijs hebben van sportieve prestaties.

Je leven wordt beslist op je zestiende, en er is er quasi niks aan te doen. Ben je ooit een slechte student geweest, dan moet je voorbij enorm veel hordes geraken als je toch nog aan een goede school wil beginnen. Met slechte punten, hoe jong je ook was, geraak je in slechtere *prépas*, geraak je in de mindere hogescholen, en daar word je zelfs tien jaar later in het bedrijfsleven op gescreeend. In Frankrijk komen alle CEO's en topmensen uit prestigieuze Parijse *prépas*. En die twee jaren die je daar doorbrengt, wordt vaak gezien als een vreselijke periode.'

Universiteiten, daarentegen, zijn grotendeels openbaar en bijna kosteloos voor iedere student. Een gemiddelde boven de 10 op 20 is voor een groot deel van de studierichtingen voldoende om verder te mogen. Kanttekening hierbij: een Frans universitair diploma biologie laat je toe misschien laborant of leerkracht te worden. Eén uitzondering hierop is geneeskunde, waar onlangs de *numerus clausus* (een quota) werd afgeschaft omwille van een tekort aan artsen.

Ook privéscholen bestaan, die studenten uiteraard een redelijke som geld vragen om te beginnen. Opmerkelijk genoeg zijn de meeste economische scholen privé.

OVER DE HUMANIORA

De humaniora worden in Frankrijk opgesplitst in twee delen: het *collège* van je elfde à twaalfde levensjaar tot je veertiende à vijftiende, gevolgd door het *lycée*, ongeveer van veertien tot zeventien jaar. Je hebt ook technische scholen: deze vormen het *collège professionnel* en het *lycée professionnel* en net zoals in België kan je er ook voor kiezen aan een kunstschool te beginnen. Binnen het *lycée général* (vergelijkbaar met het ASO) kan men drie richtingen uit: *Scientifique* (S) (wetenschappen), *Sciences économiques et sociales* (SES) (sociale wetenschappen) of *Littéraire* (L) (literatuurwetenschappen). **Macron** heeft deze onlangs afgeschaft, waardoor een onderscheid tussen de verschillende *baccalauréats* in 2020 niet meer zal bestaan.

Bij het behalen van je diploma krijg je een onderscheiding naargelang je gemiddelde. Heb je op je eindexamen onder de 10, dan moet je een inhaal-examen afleggen. Tussen de 10 en de 12 op 20 (in Frankrijk zijn alle punten op 20), krijg je niks. Tussen de 12 en de 14 *mention assez bien*, tussen de veertien en de zestien *mention bien*, en alles boven de zestien *mention très bien*. Een *mention* behalen is iets waar

iedere serieuze student naar streeft: je verdient bijvoorbeeld meer geld bij het openen van een rekening bij een *mention très bien* dan bij een *mention bien* en uiteraard staat dat vaak vermeld op je CV. Je kan ook meer behalen dan 20 op 20 op het *baccalauréat*: als je bijvoorbeeld een competitie hebt gewonnen op nationaal niveau of extra vakken hebt opgenomen buiten het vereiste pakket, krijg je extra punten.

“

En die twee jaren die je daar doorbrengt, worden vaak gezien als een vreselijke periode

DEUX ANS DE MERDE, MA GUEULE!

Alexia (20) zat in de *classe préparatoire* aan de *lycée Hoche*, in Versailles voor één jaar, en nadien nog een jaar aan een ander *lycée*. "Het waren niet de leukste jaren van mijn leven. We hadden elke dag les van 8u10 tot 17u30, en dan ging ik naar huis en moest ik terug met mijn neus de boeken induiken. Soms wel tot middernacht, en ik was dan nog niet eens de meest hardwerkende." Een erg stresserende omgeving, waar je gerangschikt

wordt in vergelijking met je klasgenoten. "Ik volgde wiskunde/natuurwetenschappen als richting. Je leert er wel gigantisch veel bij, je bent in een klein klasje van 30 en de leerkrachten steunen jou zo veel ze maar kunnen. Het blijft echter een harde wereld."

Veel studenten aan de *prépas* sluiten zich dagen aan een stuk op, een heel jaar door blokkend. Maar na die twee eerste jaren komt de opluchting: de *Grande Ecole*. Velen trekken daar naar een studentenclub voor theater, improvisatie, roeien, schermen, noem maar op. Alexia nam deel aan een project waarbij ze de kans kreeg om naar Benin te trekken om zonnepanelen te installeren.

ANDERE PARCOURS

Als je dossier niet op punt is, kan je nog steeds andere opties overwegen. De ingang voor geneeskunde aan de Universiteit is open. Je wordt pas geselecteerd na de resultaten die je behaalt in je eerste jaar. Daarnaast is rechten ook een universitaire opleiding die vanaf het eerste jaar openlijk toegankelijk is, evenals biologie, psychologie, biochemie, geschiedenis, geografie... Deze bacheloropleidingen kunnen daarnaast ook een springplank vormen voor sommige Hogescholen.

Uiteraard zijn er ook een aantal zeer goede Universiteiten, al kunnen de verschillen tussen steden groot zijn.

Twijfel je er zelf aan naar Frankrijk op Erasmus te trekken? Een handvol aanraders zijn: HEC, Polytechniques, La Sorbonne, Paris Diderot, l'Université d'Aix-Marseille, Université de Strasbourg, of Université Paris Descartes.

Wat je richting ook moge zijn, we wensen jou *tout le bonheur du monde!*

LYCÉE HOCHÉ À VERSAILLES

Streek van de week

door Luna Nys

Elke streek heeft zo zijn bijzonderheden. In Ieper gooien ze katten van de toren, in Geraardsbergen eten ze mattentaarten en Aalst is doordrenkt met marginaliteit. Wij voeren elke editie de meest prominente clichés aan een regionale club en zien hoe zij die verteren.

Antwerpen Boven

Streek: Provincie Antwerpen

Stichtingsjaar: 1929

Clubcafé: Canard Bizar

Aantal leden: 50-60

Een kennismaking met praeses Emy Snelders, vicepraeses Thijs Peeters en ontspaningsverantwoordelijke Nore Van Loon.

Wat zijn volgens jullie de clichés over de provincie Antwerpen?

Thijs: "Dat Antwerpenaren dikke nekken hebben."

En vinden jullie dat dat waar is?

Emy: "We hadden het daar gisteren toevallig nog over, dat mensen dat altijd over ons zeggen, maar dat dat niet echt het geval is. Dat wij zelf helemaal niet zo zijn."

Krijgen jullie dat vaak naar jullie hoofd gegooid?

Nore: "Dat we dikke nekken zouden hebben wel, ja. Dan kijken ze naar ons lint en doen al van 'oh nee, Antwerpen'."

Emy: "Je krijgt meteen een stempel opgedrukt eigenlijk, nog voor ze je kennen. Ze doen zo van 'bende dikke nekken, jullie willen niet met ons omgaan', maar eigenlijk krijgen we niet eens de kans om te tonen dat we helemaal niet zo zijn."

Hoe is jullie band met de andere streekclubs van jullie provincie, Taxandria en de Dijebrassers?

Emy: "Met de Dijebrassers zitten we samen in de Antwerpse Gilde, dus die kennen we wel. Taxandria kennen we niet echt, maar het is ook niet dat er een soort concurrentiestrijd heerst."

Nore: "Ze waren, dacht ik, wel van plan om eens iets samen te doen."

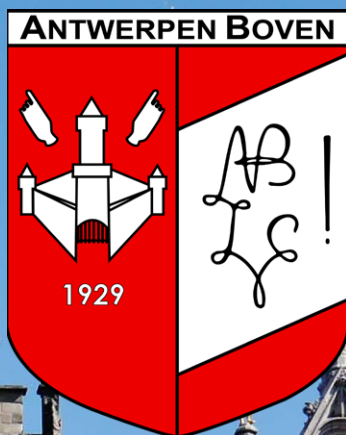
Emy: "Ja, met de Antwerpse Gilde. Dat is doorheen de jaren wat uitgestorven, maar ze zouden dat nu wel opnieuw willen doen."

De Antwerpse Gilde, dat zijn jullie en de Dijebrassers?

Emy: "En de Brugse Universitaire Kring (B.U.K.), die zitten er bij om historische redenen."

Doen jullie soms themafeestjes in een Antwerps thema? Of andere Antwerpse concepten zoals coke-feestjes?

Emy: "Eigenlijk enkel onze streekbierenavond."

Antwerpen boven

Wat maakt jullie dan als studentenvereniging uniek?

Emy: "Ik vind het wel heel mooi hoe wij vasthouden aan tradities. Zo vinden wij prosenioren erg belangrijk."

Nore: "Onze doop is ook heel anders dan bij anderen. Je moet niet afzien enzo."

Emy: "Dat is gewoon een leuke activiteit waarbij iedereen elkaar leert kennen."

Nore: "Ook tijdens de rest van het jaar is schacht zijn bij ons niet zoals bij andere clubs."

Emy: "Zo doen we geen schachtenverkoop, je mag gewoon zelf je meter en peter kiezen als schacht. Je gaat dan samen eens iets gaan drinken en zo'n dingen, in plaats van dat je hun afwas moet doen ofzo. Wat we ook doen dat

eigen is aan onze club, is om de vijf jaar, als het lustrum is, een lustrumlied schrijven. Die worden dan op het einde van een clubavond altijd gezongen."

Nore: "Alle lustrumlieden, vanaf 1929."

Emy: "Dit jaar is ook een lustrumjaar. We bestaan 90 jaar, wat ouder is dan het Seniorenkonvent. We zijn een van de oudste, en we zijn ook blijven bestaan tijdens de oorlog enzo, wat ook wel bijzonder is."

Zijn er streekclubs van andere provincies of streken waarmee jullie in de clinch liggen?

Emy: "Goh, in de clinch liggen... Wij lachen natuurlijk wel altijd met de boeren, wat iets typisch Antwerps is, denk ik."

Nore: "Dat zijn dan de West-Vlamingen die we bedoelen, voor de duidelijkheid." (*lacht*)

Emy: "Ahja (*lacht*), maar het is nu niet dat we daarmee in de clinch liggen."

Nore: "Ik weet zelfs niet of ze weten dat we met hen lachen."

Emy: "Zij zullen dat ook wel doen met ons zeker?"

Nore: "Maar het is zeker niet dat we er ruzie mee zoeken."

Emy: "Nee inderdaad, zeker niet. Met geen enkele club eigenlijk."

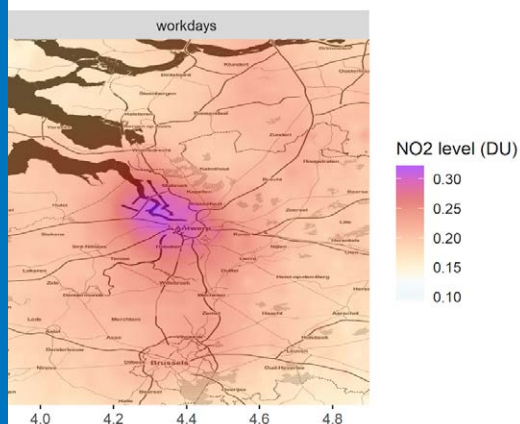
GAYBY BORN

We wisten al dat pinguïns zich prostitueren in ruil voor mooie stenen om hun nest te bouwen, maar ze hebben blijkbaar nog meer met de mens gemeen. In het Sea Life Aquarium te Sydney zijn twee mannelijke pinguïns, **Sphen** en **Magic**, vader geworden van een kuiken. In het wild werd homoseksualiteit bij de vogels al vastgesteld, maar door een te grote kinderwens kiezen die mannetjes uiteindelijk toch een vrouwtje om nageslacht te verzekeren. Het koppel kreeg van

het personeel een ei onder de hoede van een heterokoppel dat er twee had, nadat eerst getest werd of ze een vals ei zouden uitbroeden. Nu blijken de twee mannetjes zich als echte ouders over het jong, dat voorlopig **Sphengic** heet, te ontfermen. Ze verdelen de ouderlijke taken fiftyfifty, een evolutionaire stap vooruit op menselijk gedrag.

FOUTE LUCHT IN BELGIË

Sinds juni verzamelt de Sentinel 5P-satelliet van de Europese Ruimteorganisatie (ESA) data over de luchtvervuiling in de ganse wereld. Met behulp van die metingen, die onderzochten hoeveel stikstofdioxide (NO2) zich in de atmosfeer bevindt, werd bij Greenpeace een interactieve kaart ontwikkeld waar te zien is welke steden het meest vervuild zijn. Door de toevoeging van deze metingen bij het grondonderzoek, is dit de meest

gedetailleerde kaart over luchtvervuiling tot nu toe. Op de kaart is af te lezen dat België het niet al te goed doet: Antwerpen staat in de top vijftig van meest vervuilde plekken. Er zijn verschillende redenen waarom de stad zo vervuild is, maar de onderscheidende factor zit zich in de haven. De kaart werd nu vrijgegeven om later nuttig te zijn tijdens de conventie in Genève van de Wereldgezondheidsorganisatie.

FOUTE LUCHT IN UGENT

Jaag jij iedereen dankzij je okselgeur tot buiten een straal van twee meter bij je vandaan? Perfect, de universiteit heeft je nodig! Professor **Chris Callewaert** zoekt zestig proefpersonen tussen 18 en 65 jaar om een nieuw soort deodorant uit te testen. Het opzet is vrij eenvoudig: via de spray worden slapende stafylokokken aangebracht op de huid. In tegenstelling tot de corynebacteriën die bij stinkende zweeters overheersend

zijn, zorgen ze voor een neutrale geur. Corynebacteriën transplanteren bleek eerder al succesvol, maar de gevolgen waren niet van blijvende aard. Onderzoek is tot nu toe veelbelovend, maar de effecten op langere termijn moeten nog onderzocht worden.

DOKTER SCHAMPERSTEIN

EN ZÓ WERDEN DE POWERPUFF GIRLS GEBOREN

door Selin Bakistanli
illustratie door Emilie Devreese

Niet elke wetenschapper houdt zich bezig met proefbuizen, deeltjesversnellers of lasers. Dr. Schamperstein kiest voor een theoretische aanpak en baant zich een weg door formules, berekeningen en kennis om zijn licht te laten schijnen over een prangende maar absurde vraag.

Dankzij *The Powerpuff Girls* kent iedereen de juiste ingrediënten voor het creëren van perfecte kleine meisjes: wat suiker, wat zout en dingen waar je van houdt. Voor je je rept naar je laboratorium moeten we helaas meedelen dat professor Utoniums bekendste experiment waarschijnlijk niet *peer reviewed* is, te meer omdat het is mislukt. Onze verstrooide professor was iets te enthousiast bij het mengen van zijn brouwsel, en brak hierbij de recipiënt met Element X. Wat is Element X en waarom stelt niemand zich vragen bij het feit dat een volwassen man kleine meisjes wil maken in zijn kelder?

EXTRA VREEMD

Laten we eerst stilstaan bij het initiële experiment van professor Utonium. Zijn doel was het maken van perfecte kleine meisjes. Gezien bijna al zijn experimenten mislukken en zijn lijst met A1-publicaties waarschijnlijk niet zo omvangrijk zal geweest zijn, betwijfelen we echter dat hij het te druk had om een toffe vrouw op te scharrelen en dit via de biologische weg te doen.

Bubbles, Blossom en Buttercup zijn mogelijke voorbeelden van 'homunculi'. Het creëren van mens(achtig)en buiten het menselijk lichaam brengt ons namelijk bij een duistere tak van de natuurfilosofie: de alchemie. Homunculi hebben normaliter geen ziel, wat zou kunnen verklaren waarom de meisjes

zonder schroom buitenproportioneel geweld kunnen gebruiken tegen relatief onschuldige slechteriken. Er zijn verschillende alchemistische teksten over het maken van kunstmatige mensen, maar een sluitend recept konden we niet vinden. Het ingrediënt 'dingen waar je van houdt' is waarschijnlijk bewust vaag gehouden opdat ambitieuze neo-alchemisten niet zelf aan de slag zouden gaan. Toch ontwaren we bij het bekijken van de intro in traag tempo onder andere regenboogjes, lollies, hartjes, enzovoort. Ter info.

“

Waarom wil een volwassen man kleine meisjes maken in zijn kelder?

X

Element X wordt omschreven als een mutagenisch chemicalie dat mensen en dieren superkrachten kan geven. Zo heeft het goedje er ook voor gezorgd dat Mojo Jojo zo intelligent en kwaadaardig is geworden. Hij was ooit het laboratoriumhulpje van professor Utonium maar werd op de dag van de creatie van de Powerpuff Girls ook getroffen door een lading Element X. Over de substantie is extreem weinig geweten. Op het internet circuleren theorieën als gedistilleerde levensessentie, Aku (hoe hard lijkt professor Utonium op Samurai Jack?) of een mix van hallucinogenen, maar ook

hier kunnen we onze heil zoeken in de alchemie. In het serieuze naslagwerk *The Fullmetal Alchemist* zien we dat het onmogelijk is om een homunculus te maken zonder de Steen der Wijzen, een legendarische alchemistische substantie. Dit bestaat onder andere uit mensenoffers. Dit ondersteunt dan ook meteen onze theorie: professor Utonium is wel een casanova, maar hij verkiest het vermoorden van zijn overwinningen boven een gezond seksleven.

In de eerste versie was er overigens geen sprake van Element X, maar liet de professor een blik '*whoop ass*' vallen in zijn brouwsel. In het Engels is '*a can of whoop ass*' vrij vertaald een pak rammel en de show zou aanvankelijk ook eerst *The Whoopass Girls* heten, maar Cartoon Network wilde geen kinderreeks met het woordje '*ass*' in de titel.

EXPLOSIE

Zelf aan de slag gaan? Dan is enige voorzichtigheid wenselijk. In de aflevering *Twisted Sister* zien we op een bepaald moment dat Bubbles, Blossom en Buttercup op een dag een vierde zusje willen maken maar het niet zo nauw nemen met de receptuur van professor Utonium. Het resultaat was Bunny, een mentaal en fysiek gehandicapte Powerpuff Girl die op het einde van de aflevering ontploft. Of hoe sommige series uit onze jeugd in retrospect best wel *fucked up* zijn.

SCHAMPERLAB: BRUGGEN BOUWEN

door Wout Vierbergen en Catherine Hoffmann

foto's door Nathan Pelgrims

EEN WETENSCHAPPELIJKE BLIK IN HET LEVEN VAN EENZATEN IN DE BRUG

Een regenachtige maandagavond, winteruur, dus het is al donker. De kerst winterevenementen circuleren al op sociale media, maar van de warme kerstsfeer is nog niet bepaald veel te merken in dit gure weer. Aangekomen in een iet of wat warme Brug kijk ik rond naar iemand die ook alleen zit te eten. Zou ik me erbij zetten?

Er zijn weinig plaatsen waar het zo ongemakkelijk kan aanvoelen om alleen te zitten als in een studentenrestaurant. In tegenstelling tot de bibliotheek, waar de gemiddelde student zich het liefst in alle stilte concentreert, zijn de resto's een plaats waar vele vriendengroepen samenkomen. Een plaats voor lachen, afgezaagde verhalen over de Overpoort of om een kaartje te leggen tijdens de veel te lange middagpauze. De Brug kan daarentegen een gure plek zijn als men alleen is. Een plaats waar de student soms toestuikt om er zijn smerige maaltijden eenzaam te verorberen. De student, die er zielig en alleen zijn spaghetti oppeuzelt, kan niet anders dan dromen over een resto waar de alleeneter een vriend zou kunnen vinden om de leegte te vullen, die in onze maag achterblijft na het eten van onze tiende kroket.

EXACTE SOCIALE WETENSCHAP

Wij zijn echter geen dromers, maar wetenschappers! Het zou dus onwetenschappelijk zijn om conclusies te trekken op basis van wat poëtisch taalgebruik. Wij eisen een strakke methode met goede experimenten! Als gecontroleerde omgeving werd besloten om studentenrestaurant 'de Brug' te kiezen. Verder

beperkten we ons tot een pizza en balletjes in tomatensaus als maaltijden om mee te socializen. De toegepaste methodiek bestond eruit om een student of een studente af te sturen op iemand die alleen zat te eten. Het doel: te weten komen hoe het is om alleen in een studentenrestaurant te eten. Aan de kassa eindigde de vertrouwde weg en begaven de wetenschappers zich in het onbekende; in het terrein der alleeneters.

“

De KLIK app laat ons toe om op een maatschappelijk aanvaarde manier te Tinderen

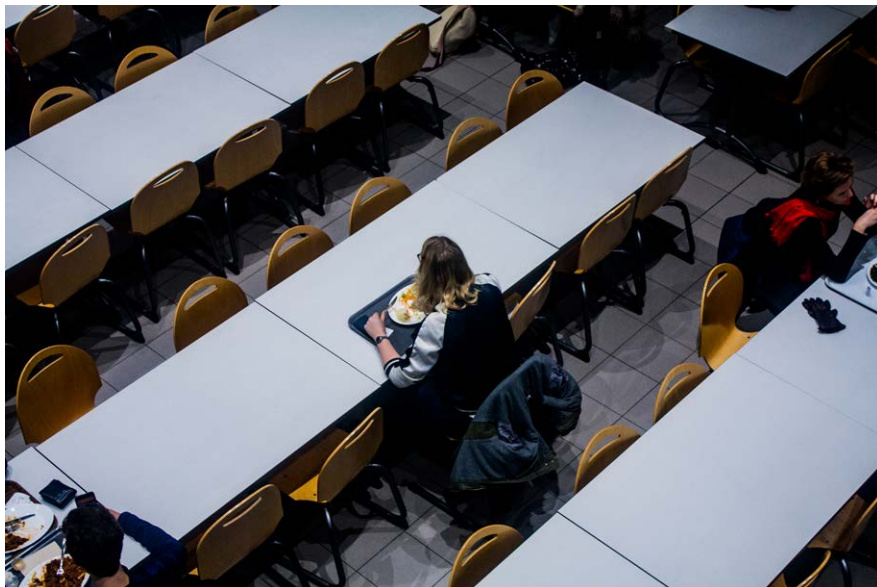
Wat volgt is een wetenschappelijke rapportering door onze doorwinterde doorkerste wetenschappers.

"Toen ik goed in de onderzoeksruijme rondkeek, ontdekte ik een paar studenten die op zichzelf hun zetmeel met vettaks aan het nuttigen waren. Sommigen van hen luisterden naar muziek of lazen de krant. Anderen concentreerden zich op hun etenswaren en keken amper op.

Het leek alsof ze niet bij het alleen-zijn betrappt wilden worden. Wat is er mis met alleen in een restaurant te zijn?"

"Indische doctoraatsstudenten die ver buiten mijn Tinder-leeftijdslimieten liggen, vielen onmiddellijk af van de potentiële subjecten. Slechts vijftig procent van de eenzaten blijft nog over. Mensen die hun bord al voor meer dan vijfenveertig procent leeggegeten hadden ook. Me bij hen vervoegen zou immers leiden tot onmiddellijke vereenzaming nadat slechts dertig procent van m'n eigen bord leeggegeten is, aldus de Wet der Alleeneters."

In het verslag van de proef lezen we: "Ik geef toe dat ik zelf ook niet graag alleen eet. Daarom besliste ik spontaan om op een studente af te stappen die alleen zat en tijdens het eten de krant las. Ik vroeg haar of ik naast haar mocht plaatsnemen. Ze knikte instemmend met een glimlach en vroeg of ik ook alleen was. Blijkbaar vond ze het fijn om gezelschap te hebben. Het ijs was gebroken en we praatten over onze studies, familie, hobby's, thuisomgeving en het studentenleven in Gent. Zo ontdekte ik dat ik met deze studente met wie ik 'toevallig' kennis had gemaakt veel gemeenschappelijke interesses had."

De initiële hypothese werd al gauw ontkracht. Voor we ons alleen begaven naar de locatie van het experiment, hadden we bedenkingen over wat andere mensen in het studentenrestaurant van ons zouden denken. Zouden we betrappt worden op ons experiment en totaal falen in het opzet om als eenzaam te gaan eten? "Maar het is in orde, als je goed kijkt, zie je relatief veel studenten alleen zitten", aldus de studente. Na het eten namen we afscheid.

"Bij de tweede poging heb ik me bij een groep van twee studenten gevoegd. Het resultaat was gelijkaardig: we hadden een interessant gesprek en ik voelde me totaal niet alleen. Integendeel, ik heb geleerd dat alleen eten heel positief kan zijn en

dat het een bijzonder handig middel kan zijn om mensen te ontmoeten. De mensen die je aanspreekt zijn meestal redelijk open om een gesprek aan te gaan. Jammer genoeg heb ik nog niet met mijn nieuwe kennissen afgesproken. Daarom zal ik met veel plezier terug naar de Brug gaan, om nog eens 'samen alleen te eten'."

KLIK KLIKT NIET

In een andere poging om Brug-vrienden te vinden, besloten we het toegestane hulpmateriaal voor het experiment uit te breiden met de KLIK app. Dit gaf ons de mogelijkheid om de kracht van het internet te gebruiken en het liet ons toe om op een maatschap-

pelijk aanvaarde manier te Tinderen. Een oproep om een eenzaam te pakken te krijgen was gelanceerd daags voor de beoogde dag van het experiment.

Een 'klik' bleef echter uit tot enkele uren voor de beoogde date. Trage, asynchrone communicatie langs UGent-mailboxen zorgde er vervolgens jammer genoeg voor dat het niet meer mogelijk was om binnen de openingsuren van de experimenteerzaal af te spreken.

HOOG WETENSCHAPPELIJK BESLUIT

Op het einde van een wetenschappelijk artikel wordt geacht dat de onderzoekers een besluit schrijven opdat het onderzoek door beginnende doctoraatsstudenten begrepen kan worden door enkel de inleiding en conclusie te lezen. Hoewel we het op prijs stellen als u ook de effectieve inhoud van dit artikel zou lezen, besluiten we dat alleeneters meestal ook sociale wezens zijn die een andere alleeneter wel kunnen appreciëren. Indien dit experiment enkele weken vroeger, voor de verkiezingen, uitgevoerd was geweest, hadden we er een maatschappelijk punt van gemaakt om de verkiezingen te beïnvloeden. Het staat echter vast dat dit punt door de alleenetende studentenvertegenwoordigers op de agenda zal worden gezet om de volgende rectorverkiezingen nog controversiëler te maken.

ADVERTENTIE

I-BRAIN

RECHT & V W

EEN WETENSCHAPSFESTIVAL
OVER HERSENEN

ZO 25
NOV
'18

12u30 – 18u
Zebrastraat 32
9000 Gent
GRATIS
TOEGANG

DAG VAN
DE WETENSCHAP

INFO & PROGRAMMA
BREINWIJZER.BE

R I
I J L
E

Kan cannabis in Canada?

CANNABIS OR CANNOTABIS?

door **Vincence De Gols, Antoon Van Ryckeghem en Ella Roose**

foto door **Shauni De Gussem**

Groots gejuich en feestelijk jolijt. Het land van *the maple leaf* is, na Uruguay, het tweede land waar je legaal cannabis kunt kopen en gebruiken. Maar zijn die feestslingers wel terecht?

Op 17 oktober zagen we hoe het wetsvoorstel van **Justin Trudeau** in werkelijkheid werd omgezet: de legalisering van wiet is een feit! Vanaf heden kan je in Canada legaal gebruik maken van de drug. Sinds zijn premierschap in 2015 zette Trudeau sterk in op zijn beleidspunt omtrent het legaliseren van cannabisgebruik. Nu, drie jaar en heel wat bloed, zweet, tranen en kleurrijke sokken later, halen Trudeau en zijn liberale partij de overwinning binnen. Het legaliseren zou minderjarige toegang geven tot cannabis en criminaliteit rond de drug doen afslanken. Naast de uitbundige festiviteiten overzees is er echter ook een keerzijde aan het normaliseren van wietgebruik. Vooral uit wetenschappelijke ooghoek bekeken, zijn er heel wat argumenten tegen de legalisatie. *Kids, do or don't do drugs?* Een verhaal van wikken en wegen.

WHAT THE CANNABIS?

Maar wat is dat nu eigenlijk, cannabis? Dat is de Latijnse benaming voor hennep. En dat is dan weer de eenjarige plant die we allemaal kennen door zijn uitbundige aanwezigheid op hipstersokken. Van de bloemtoppen van de cannabisplant kunnen er twee soorten drugs gemaakt worden: wiet en hasj. Wiet is veruit de meest geconsumeerde variant. Die is te verkrijgen door de bloem van de – liefst onbevuchte, vrouwelijke - plant te laten drogen en op te roken.

In cannabis zitten veel stoffen of cannabinoïden, maar de bekendste is tetrahydrocannabinol of kortweg THC.

Dat is een belangrijke psychoactieve stof, die tijdens het roken ervan heel snel via je longen en je bloedsomloop in de hersenen terecht komt. Eens in je hersenen werkt THC samen met anandamide - een stof die ook in chocolade zit - om zich te binden aan specifieke cannabinoïdereceptoren. Hierdoor voel je je gelukkig en kom je in een lichte roes terecht - gevolg: je bent high. Cannabidiol (CBD) is een andere niet-psychoactieve stof in cannabis, die de psychoactieve effecten van THC kan afzwakken of net versterken. Cannabisplanten met een hoge CBD-waarde noemen we de indica's. Sativa's zijn dan weer planten die een lage CBD-waarde bevatten.

YEAH MAN

Een van de meest aanvaarde positieve functies van marihuana is de pijnstillende werking. De sterke aanwezigheid van CBD zorgt voor een verdovend effect, waardoor marihuana kan ingezet worden als sedatief middel bij medicinaal gebruik. Voordelen van CBD zijn onder meer de verlichtende werking bij slapeloosheid, chronische pijn en ontstekingen. Verder biedt het ook hulp bij multiple sclerose, epilepsie en angststoornissen. Een ander opmerkelijk effect van deze stof is dat het de mogelijke groei van kankers tegengaat.

Ook op industrieel niveau zijn heel wat mensen vol lof over legalisering. Een probleem dat zich vandaag dikwijls stelt is dat de wietgebruiker niet altijd weet wat hij precies op straat aan het kopen is. Door cannabis wettelijk toe

te staan kunnen overheidsinstanties de drug uitvoerig controleren en bepaalde kwaliteitseisen opleggen. Er duikt steeds meer *fake* cannabis op met synthetische cannabinoïden, die in het verleden wél al voor rechtstreekse sterfgevallen hebben gezorgd. Door legale verkoop en productie kan de illegale markt buitenspel worden gezet. Ook criminaliteit neemt daardoor drastisch af.

Regelmatische gebruikers steken vooral een joint op om toch maar weer het high gevoel te krijgen. Ook de zogenaamde 'boefkick' die men ervaart blijkt een leuk pluspunt. Zakken chips en frieten worden dan in een mum van tijd genadeloos verorberd. En misschien wel het allerleukste waar te nemen effect van cannabis, is een verhoogde zin in seks. De grotere lichamelijke gevoeligheid, gecombineerd met het ontspannen gevoel, kan leiden tot een betere sekservaring.

NO WAY

Hoewel cannabis tot de categorie softdrugs behoort, blijft het een drug. Het risico bestaat dan ook dat je verslaafd wordt, ook al beweren sommigen dat cannabis niet zo verslavend is als andere drugs. Volgens *The Gateway drug theory* zou gebruik van cannabis een causale link hebben met het gebruiken van harddrugs. "You start with one joint and you end up with a needle in your arm," is een motto in Amerikaanse preven-

tievideo's. Daarnaast heeft veelvuldig onderzoek aangetoond dat wiet hallucinaties en psychoses kan aanwakkeren. In het allerergste geval leiden die psychoses tot de ontwikkeling van schizofrenie. Al hangt dat grotendeels af van genetische factoren.

Het roken van een joint doet ook

Daarnaast wordt beweerd dat cannabis roken nog schadelijker is dan gewone sigaretten. Cannabisgebruikers inhaleren dieper en houden de rook langer binnen. Bijgevolg komt dit steviger in je longen terecht en vergroot de kans dan ook op longkanker. En om ook hier het seksuele aspect te belichten:

In afwachting van definitieve resultaten, blijft het tobben of deze argumenten wel valabel zijn om over het al dan niet legaliseren te beslissen.

MARIHU WA NU?

Niet enkel je door de familie afgestoten neef met dreadlocks heeft al eens wiet

alleszins geen wonderen voor je cognitieve functies. Het wordt moeilijker om je te concentreren. Het vermogen dingen te onthouden gaat erop achteruit, wat kan resulteren in de achteruitgang van het kortetermijngeheugen, en de reactiesnelheid is ook een stuk trager. Logischerwijs is het verboden om onder invloed van cannabis met de wagen te rijden. En examens maken onder invloed doe je toch ook maar beter niet, leert een anonieme bron ons.

stoned zijn kan ervoor zorgen dat de man een mindere of zelfs geen erectie krijgt tijdens het vrijen.

De menigte die cannabisgebruik liever illegaal ziet, meent dat legalisering de bevolking een verkeerd beeld geeft. Het huidige verbod geeft namelijk aan dat cannabis nog steeds een drug is, en risico's voor de samenleving inhoudt. Veel van bovenstaande argumenten tegen cannabis worden echter nog steeds grondig onderzocht.

gerookt. Volgens De Druglijn heeft veertien procent van de Vlaamse bevolking tussen 15 en 64 jaar al eens van een joint genoten. Bij studenten in het hoger onderwijs loopt dit cijfer trouwens op tot een slordige veertig procent. Onmiskenbaar is dat cannabis overal wel opduikt. Of je voortaan naar Uruguay of nu dus Canada moet vluchten om legaal je joint in de lucht te kunnen steken, blijft helaas een vraag, want het debat zal nog even blijven duren.

Ziek van eenzaamheid

door Hanne Thiessen, Ella De Smet, Daan Van Cauwenberge

Eenzaamheid is een plaag in de samenleving, en dat bedoelen we letterlijk. Behalve de sociale isolatie en nare gevolgen op ons mentale welzijn, kan eenzaamheid ons namelijk ook fysiek ziek maken.

Eenzaamheid gaat in eerste instantie gepaard met negatieve gevoelens van leegte, verdriet, angst en zinloosheid. Maar het verhoogt daarnaast ook het risico op een heel aantal ziektes, zoals de ziekte van Alzheimer en coronaire hartziekten. Het heeft dus niet alleen een invloed op het psychologisch welbevinden, maar evenzeer lichamelijke gevolgen. Wat zijn die gevolgen en wat is de connectie?

EENZAME AAPJES

De uitspraak dat eenzaamheid slecht is voor de gezondheid lijkt vanzelfsprekend. Maar recent heeft de wetenschap de waarheid van deze uitspraak nogmaals aangetoond. Wetenschappers van de universiteit van Californië en Chicago onderzochten of eenzaamheid door het aanpassen van onze lichaamscellen ons vatbaarder zou maken voor virale infecties of een effect kon hebben op ons immuunsysteem. Ze onderzochten

daarvoor het leukocietgen, dat instaat voor het beschermen van het lichaam tegen infecties.

Dit deden ze bij 141 volwassen mensen en een groep resusaapjes die signalen van sociaal isolement vertoonden. Tijdens het onderzoek werd opgemerkt dat er bij de eenzame mensen en aapjes meer activiteit kon vastgesteld worden in de genen die ontstekingen produceren en minder activiteit in de genen die het lichaam beschermen tegen ziekte. Van zodra de eenzame aapjes door de onderzoekers besmet werden met een virus, gingen ze er ook sneller op achteruit dan de niet-eenzame aapjes.

Hieruit blijkt dus dat er een correlatie bestaat tussen een slecht immuunsysteem en eenzaamheid, maar daar blijft het niet bij. Eenzaamheid kan nog tot een hoop andere medische aandoeningen leiden, zoals de ziekte van Alzheimer of enkele hart- en vaatziekten. Overigens wijzen een hoop dokters er ook op dat

“

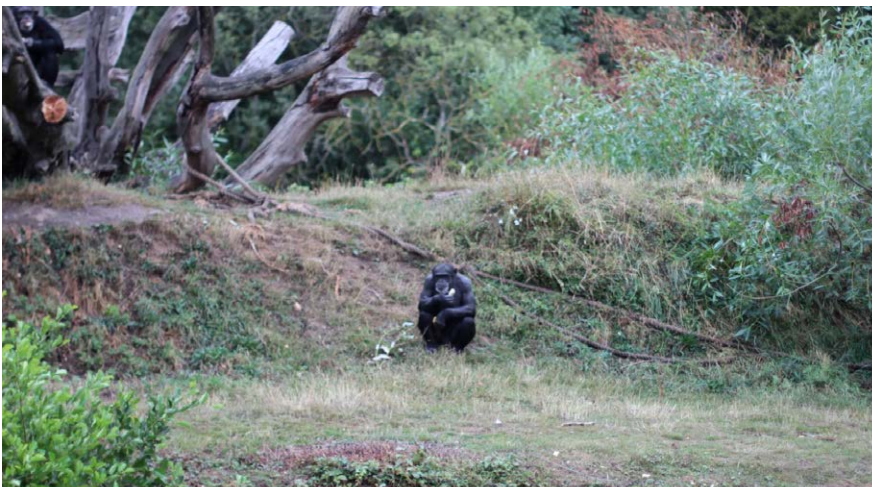
Eenzaamheid kan nog tot een hoop andere medische aandoeningen leiden, zoals de ziekte van Alzheimer of enkele hart- en vaatziekten

eenzame mensen vaak een ongezonder leven gaan leiden. Veel mensen die in een sociaal isolement leven, hebben de neiging zichzelf ook letterlijk op te sluiten. Hierdoor is er een gebrek aan beweging en kan er zelfs een impact zijn op de variatie van hun dieet.

EENZAME JONGEREN

Uit een onderzoek van de Koning Boudewijnstichting blijkt dat één op de vier ouderen blijk geven een 'sterk sociaal isolement' te ervaren. Rekening houdend met het effect dat zo'n isolement kan hebben op je gezondheid, maken een hoop experts zich erg zorgen om de levenskwaliteit van onze senioren. Iets om over na te denken als je weer eens beslist de bomma in het rusthuis niet te gaan bezoeken.

Eenzaam zijn wordt echter te vaak enkel geassocieerd met ouder worden. Volgens socioloog **Gerine Lodder** is eenzaamheid bij jongeren een erg onderschat probleem. Eenzaamheid is namelijk een signaalfunctie van het lichaam die je vertelt dat je meer aandacht moet besteden aan je sociale relaties. Het is dus een emotie die evengoed bij jong als bij oud kan voorkomen. Sinds haar onderzoek, dat specifiek focuste op eenzaamheid bij jongeren, pleit Lodder er dan ook voor dat er meer aandacht moet worden geschonken aan dit probleem. Zo zouden mensen die al op jongere leeftijd leren omgaan met eenzaamheid beter voorbereid zijn om het probleem aan te pakken eens ze ouder zijn. Dit kan wel eens van groter belang zijn dan we vaak beseffen, want de gevolgen van eenzaamheid voor het lichaam zijn zeer verregaand.

PASSIE
VOOR

film

Studio Skoop

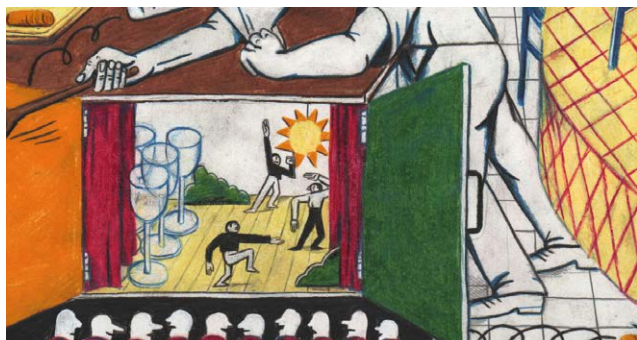
5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

'The House That Jack Built' van Lars Von Trier
FOTO

8 TOT 10 NOVEMBER: *Always in the kitchen I*

@ Gouvernement

TONEEL – Theater in een wel heel vreemde setting, dat is wel het minste wat je over *Always in the kitchen* kunt zeggen. Zoals het evenement zelf zegt, worden kunstenaars en publiek verenigd in, jawel, een IKEA-keuken, tussen druiprek en staafmixer. Verschillende theatermakers mogen zelf hun acteurs kiezen om er een eigen interpretatie van een ‘keuken-scène’ neer te zetten waarbij ze de keuken en haar attributen gebruiken. De bewuste keuken bevindt zich in Gouvernement. Geïntregeerd? Tickets verkrijgbaar via Campo.

6 TOT 10 NOVEMBER: GROENE LOPER FESTIVAL

@ Verschillende locaties in Gent

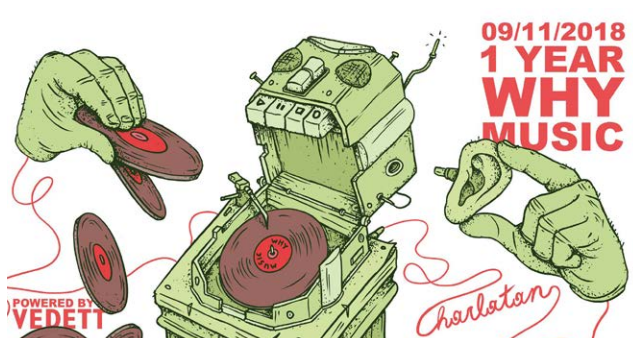
FESTIVAL – Volgens het Gents Milieufrent gaat er tijdens Film Fest Gent niet voldoende aandacht naar het thema ‘ecologie’. “Dan organiseren we toch gewoon zélf een filmfestival rond dat thema”, dachten ze. Deze editie zal plaatsvinden van 6 tot 10 november op verschillende locaties zoals Studio Skoop en Art Cinema OFFoff. Er staat onder andere een documentaire op het programma over het succes van fietsen in Nederland en een film over Kiribati, een van de eerste eilandstaten die bedreigd wordt door de stijgende zeespiegel. Inclusief interessante nabesprekingen!

13 NOVEMBER: IVY FALLS, TRISTAN EN RAVVEL

@ Vooruit

CONCERT – Democracy biedt ons deze keer één optreden, drie bands, drie beloftevolle frontvrouwen en driemaal zeer persoonlijke en intieme muziek. Eerste frontvrouw is **Fien Deman** van **Ivy Falls**, ook wel bekend van **I will, I swear**. Verder krijg je ook zangeres en componiste **Tristan** te zien met een *fusion* van ambient, jazz en pop. *Last but not least* passeert dan nog debuterende indiepop revelatie **RAVVEL**, met invloeden van **Radiohead** en **SOHN**. Tickets voor deze stevige portie girlpower zijn verkrijgbaar via Democracy.

9 NOVEMBER: 1 YEAR 'WHY MUSIC' POWERED BY VEDETT

@ Charlatan

FEEST – Op 9 november kan je in de Charlatan terecht voor een wel heel bijzonder technofeestje. Belgische producer **Obi** wil het met zijn bedrijf *Why music company* opnemen voor doven en slechthorenden. Hij organiseert daarom een feestje met speciale faciliteiten, zo mogen slechthorenden gratis binnen en is er een speciale trillende dansvloer voorzien die verbonden is met de muziekinstallatie. Het doel van de organisatoren is om doven en slechthorenden samen te brengen en hen te laten genieten van de diepe bassen. Uiteraard is ook wie een perfect gehoor heeft welkom.

LOTTO ZESDAAGSE VOOR DUMMIES

door Evert Nerinckx

Naar jaarlijkse gewoonte worden er vanaf zaterdag weer zes dagen lang massa's rondjes gereden op de wielerpiste van 't Kuipke in het Citadelpark. Maar hoe werkt zo'n zesdaagse nu in feite? Een inleiding tot de Lotto Zesdaagse van Gent, u gratis aangeboden door *Schamper*.

DE REGELS

De opzet van een zesdaagse is in wezen erg eenvoudig: het team dat na zes dagen koers de meeste rondjes op de wielerpiste heeft afgelegd, wint. Zesdaagsen worden altijd verreden in teams van twee renners die elkaar op de piste afwisselen. Het draait tijdens zo'n zesdaagse echter niet alleen om het rijden van zoveel mogelijk rondjes op de wielersbaan, de teams kunnen ook punten verdienen bij de verschillende disciplines die tijdens een zesdaagse georganiseerd worden. Voor elke honderd punten die een ploeg behaalt, wordt een bonusronde toegekend. De belangrijkste subdiscipline op een zesdaagse is de ploegkoers (ook wel de madison genoemd), omdat teams tijdens deze proef in een rechtstreeks duel met hun concurrenten een ronde voorsprong kunnen nemen. Dit kan door vooraan uit het peloton weg te rijden en achteraan weer aan te sluiten. Tijdens de koers kunnen de twee ploegmakers elkaar naar eigen goeddunken aflossen. Een ander spectaculair nummer is de dernykoers, waarbij elke renner op de piste gegangmaakt wordt door een motorfiets die constant vlak voor de renner uit blijft rijden. Omdat de

renners daardoor weinig luchtweerstand ondervinden, kan de snelheid enorm hoog opgedreven worden, vaak tot wel 80km/h en meer. Andere disciplines die tijdens elke zesdaagse op het menu staan, zijn onder andere de afvallingskoers, de scratch, en de baanronde.

EEN WOELIGE GESCHIEDENIS

De Lotto Zesdaagse van Gent bestaat al sinds 1922, maar heeft in zijn bijna honderdjarige geschiedenis al woelige watertjes moeten doorzwemmen. Tijdens de bezetting door de nazi's werd de zesdaagse verboden wegens *entartete* kunst, ontartte kunst dus, niet in overeenstemming met de esthetische waarden van het Arische ras. Zesdaagsen waren toen immers - en vandaag nog steeds - niet alleen een sportief gebeuren, maar ook decadent vertier voor het volk, dat dol was op het spectaculaire baanwielrennen. Tijdens de zesdaagse van 1962 vatte de houten wielersbaan van 't Kuipke dan weer plots vuur: een nasmeulende sigaret van een toeschouwer bleek voldoende om de volledige piste tot as te herleiden. Het duurde uiteindelijk tot 1965 voor er opnieuw een zesdaagse kon plaats-

vinden. Het werd wel een comeback in stijl voor de Gentse zesdaagse: de eerste overwinning na de brand ging naar de jonge **Eddy Merckx**, die samen met kompaan **Patrick Sercu** de tegenstand aan flarden reed. Sercu zou met maar liefst elf zeges later nog de grote zegekoning van de Lotto Zesdaagse van Gent worden. Vandaag is de Gentse zesdaagse bij supporters en wielrenners een begrip geworden, waardoor het steeds kan rekenen op de komst van enkele grote namen. Zo sleepten in 2016 de Britse wieleriesen **Mark Cavendish** en **Bradley Wiggins** de eindzege in de wacht.

BROOD EN SPELEN

Zoals gezegd staat de Gentse zesdaagse niet alleen garant voor sportieve hoogtepunten, ook volksvermaak staat er hoog op de agenda. Moest u nog twijfelen om een ticketje te kopen: de nodige portie *entartete* kunst wordt dit jaar voorzien door optredens van onder andere **Laura Lynn**, **Gunther Neefs** en **Garry Hagger**. Wie daar niet warm van wordt, heeft waarschijnlijk te veel rondjes gedraaid op de Gentse wielerpiste.

Belezen Wetenschappers

EEN LITERAIR-WETENSCHAPPELIJK SALON

tekst en foto's door Katrien Vandenbroeck

Het derde seizoen van *Belezen Wetenschappers* opende op dinsdag 24 oktober 2018 in de Krook. Maandelijks raken academici hier in dialoog met schrijver, dichter, interviewer, performer en radiomaker Pat Donnez over welke boeken zij op hun nachttafeltje hebben liggen.

Sinds de eerste editie drie jaar geleden, kent *Belezen Wetenschappers* een groot succes onder professoren, waar bekende namen zoals **Johan Braeckman**, **Freddy Mortier** en dinsdagavond **Paul Verhaeghe** geliefde bladzijden aan hebben toevertrouwd. Twintigers, daarentegen, komen eerder op in verlegen aantallen.

EEN LEES-BAD

"In Engeland is dit niet nieuw, maar in het Nederlandse landschap is dit heel erg uniek", aldus **Yves T'Sjoen**. T'Sjoen is professor aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, en medestichter van *Belezen Wetenschappers* samen met Kurt Defranc, cultureel adviseur van de Universiteit Gent. "We zijn blij dat we professoren uit hun comfortzone

kunnen halen en met elkaar laten praten onder de wiskundige en soepele leiding van **Pat Donnez**. Dat levert altijd weer zeer geanimeerde gesprekken op."

Bekende titels passeren de revue, zoals bijvoorbeeld dinsdagavond 1984 van **George Orwell**, of *Nero* van **Marc Sleen**. Ook volstrekt onbekende auteurs komen aan bod. "Je krijgt in vele gevallen zin om deze zelf te gaan lezen", voegt T'Sjoen toe, "Ik denk dat het dus écht wel zijn doel bereikt. Het is ook elke keer een uniek evenement, vind ik. Elke keer krijg je een andere dynamiek. Andere mensen, andere titels..."

Pat Donnez beschrijft het zelf als een 'lees-bad'; een uitnodiging voor professoren om zich via literatuur te ontplooi. "Wat ons treft," zegt hij verder, "is dat ook mensen waarvan je het nooit

verwacht had, en dan bedoel ik medici, dokters, of zelfs ingenieurs, soms echt fervente lezers blijken te zijn. Dat kan je ook voelen: je weet al snel of iemand 'leesfraude' aan het plegen is of niet."

LEZEN ALS KUNST VAN HET ANDERS KIJKEN

Donnez merkt op dat lezen niet enkel als ontspanning kan dienen, maar ook op opmerkelijke wijze bijdraagt aan het beroepsleven: "Artsen vertrouwen ons bijvoorbeeld toe overtuigd betere geneeskundigen te zijn omdat ze lezen. Lezen geeft hen een andere blik die zij nodig hebben om mensen te begrijpen, om te verstaan waar hun patiënten mee worstelen."

"Lezen is de kunst van het anders-kijken", knikt prof. T'Sjoen toe. "Zich

verplaatsen in andermans perspectief, dat van een personage of van de verteller bijvoorbeeld, blijkt heel verrijkend te zijn voor mensen."

Professor aan de Faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur en huidige rector **Rik Van de Walle** was zelf een van de sprekers tijdens *Belezen Wetenschappers*.

“

Ik wil een lezing met studenten op het podium en professoren in de zaal

"Hij bleek zo'n grote lezer dat we hem zelfs hebben moeten onderbreken, geloof ik", zegt T'Sjoen. Van de Walle was onder andere enthousiast over **Thomas Mann**.

T'Sjoen vertelt dat sommige academici zich soms ongemakkelijk voelen om als amateur-lezer over lectuur te praten. "*Belezen Wetenschappers* wordt voor een publiek gehouden van soms wel een honderdtal mensen. Het is niet voor een klein groepje van leetuurliehebbers. Toch zijn de meeste academici bijzonder enthousiast en hangt het publiek meestal aan hun lippen. Er zijn natuurlijk wel academici met droge lippen, waar je dus een beetje minder aanhangt." Al valt dat

volgens Donnez mee: "Ik vind dat de redactie slim selecteert."

SCHAMPERE STUDENTEN OPKOMST

"Misschien mag ik nu even schamper zijn over de opkomst van de studenten", is Donnez dubieus over de relatie tussen literatuur en jongeren. "Lezen studenten eigenlijk nog?"

"Het punt is," valt T'Sjoen hem bij "nog veel te weinig belezen studenten vinden hun weg naar de *Belezen Wetenschappers*. Het lijkt een klein onderonsje; academici onder elkaar die het over hun favoriete boeken hebben. Wij dromen er nochtans van om ook meer studenten en jonge mensen aan te trekken. Terwijl de academici zich even uit hun toga hebben geplaatst, kunnen studenten andere proffen ontdekken door naar ze te luisteren. Er volgen geen examenvragen en het is geen erudiete

aangelegenheid. De sprekers converseren vooral met elkaar."

BELEZEN WETENSCHAPPERS IN UITBREIDING

T'Sjoen laat voor volgende edities het literair veld buiten België treden: "Wat we dit jaar voor de eerste keer doen is samenwerken met platformen. We hebben platformen in Zuid-Afrika en China. Met behulp van internationalisering zouden we misschien onze blik nog wat kunnen verruimen."

Naast dit initiatief, wil T'Sjoen een nauwere samenwerking met jongeren. "Studenten zijn altijd zeer welkom indien ze daar graag aan zouden willen meehelpen en niet enkel als handen-spandienst. Ze kunnen meehelpen met het formaat uit te breiden en in overleg kunnen we nieuwe ideeën voortbrengen. We denken eraan om iets gelijkaardigs als *Belezen Wetenschappers* te organiseren met doctorandi of studenten in plaats van proffen."

"Er zijn veel studenten die graag lezen", beaamt T'Sjoen. "Niet omdat ze moeten, maar omdat ze willen. Een lezing met studenten op het podium en professoren in de zaal is iets wat ik in de toekomst graag verwezenlijkt wil zien."

De volgende lezing zal plaatsvinden op 27 november, met als gasten: Mark Janse, Marjan Doom en Mieke Van Herreweghe.

ADVERTENTIE

Na een avondje uit ook last van een financiële kater?

Help ons nagaan hoeveel studeren echt kost. Win een **festivalticket**, **Interrail Pass** of **citytrip!**

www.studiekost.be

Kunst en eenzaamheid: toxic relationship?

door Iris Pottie, Nicky Vandeghinste, Sixtine Bérard

"Art should comfort the disturbed and disturb the comfortable", zo schijnt Banksy gezegd te hebben. Op sommige plaatsen worden creatieve therapie en museumbezoeken of literatuur voorgeschreven tegen eenzaamheid. Heelt kunst alle wonden?

Kunst is geen antidepressivum en kan menselijk gezelschap niet vervangen. Maar wat kunst wél kan, volgens **Abe Geldhof**, professor in de psychoanalyse, is eenzaamheid affirmeren. Volgens hem verdoezelt de mens zijn fundamentele eenzaamheid, terwijl kunst die geborgen eenzaamheid net kan bevestigen. En dan gaat het over de eenzaamheid die veel mensen wel kennen: het knagende gevoel dat je niet past in de groep. Een paard in een weide vol schapen. Zoals **Jotie 't Hooft**, onze Vlaamse *poète maudit*, het getormenteerd verwoordt: "Here, zonder naam en zonder gezicht // Zie vanuit den hoge // Op uw droeve eenhoorn neer // Die danig hunkert naar uw licht." Als eenhoorn door het leven gaan, en niet passen in de algemene vakjes, ook dat is eenzaamheid.

Een ideale oplossing om eenzaamheid te verliezen, is kunst alvast niet. "Kunst vermijdt eenzaamheid niet, maar zet dat bijna centraal", poneert professor Geldhof. "En probeert de aandacht erop te vestigen, omdat het er is en omdat ieder mens er iets mee moet zien uit te vinden. Ik denk dat in die zin creatieve therapie, een kunstbezoek, kunst leren kennen, bijna hetzelfde effect kan hebben als een psychoanalyse, omdat het in eerste instantie gaat om de confrontatie met iets van de eenzaamheid." Het is dan ook

geen toeval dat er in psychiatrische instellingen, naast psychiaters en verpleegkundigen ook vaak creatieve therapeuten rondlopen, en dat er niet enkel praten en/of pillen wordt voorgeschreven, maar ook kunstzinnige activiteiten.

TOUJOURS L'ART, TOUT LE TEMPS

Eenzaamheid vind je als thema terug doorheen heel de kunstgeschiedenis, net omdat eenzaamheid zo fundamenteel is. Het is een bouwsteen in het huis van de mens. Veel artiesten vertalen die fundamentele, persoonlijke eenzaamheid in alle mogelijke schakeringen van

“

Isolatie kan in sommige gevallen ook een beginnende oplossing zijn

kunstuitingen, en velen zijn dan ook doordrongen door die eenzaamheid. Onder andere in de Romantiek sijpelt dat gevoel, die *weltschmerz*, een latente droefheid die je intens terugvindt in het beeld dat menig mensen zouden associëren met eenzaamheid in de kunst: je raadt het al.

Der Wanderer über dem Nebelmeer van **Caspar David Friedrich**, een werk dat zou kunnen fungeren als tastbaar

gemaakte vervreemding. Het is dan ook geen toeval dat het Friedrich was die zich liet ontvallen dat 'de enige wet voor de kunstenaar zijn eigen gevoelens zijn'. Maar recenter werk weerspiegelt evenwel isolatie: uit het werk van **David Nebreda**, een Spaanse fotograaf, schijnt een akelige uniekheid, een irrationaliteit die zelfs op fotopapier niet te vatten is. Schizofrenie beheerst zijn leven, helemaal functioneren zoals de rest van de maatschappij is in zijn geval niet mogelijk; uit die isolatie vertrekt zijn oeuvre, een vertaling van die wanen die enkel hem toebehoren.

Eenzaamheid kan het creatieproces dus stimuleren. Vanuit dat idee zijn er dan ook kunstenaars die zich bewust isoleren, om daaruit creativiteit te ontspruiten. Professor Geldhof haalt een zin van een kunstenaar aan, die schetst hoe 'hij zijn lijden echt nodig heeft' en als het ware met een uitgedroogde bron zit zonder die, kunstzinnig gekoesterde, eenzaamheid.

NUANCE, NUANCE, NUANCE

Moet je dan lijden om kunst te creëren? Op het ingangsexamen van het KASK is dat althans geen vereiste, en volgens professor Geldhof kun je wel stellen dat kunstenaars over een bepaalde gevoeligheid beschikken, maar zich niet

per definitie wentelen in donkere gedachten. Niet alle kunst dompelt in de zwarte randjes van de mens; denk maar aan **Jeff Koons** die de ballonenhond uit je jeugd verhief tot extreem kostbare (met de nadruk op kost) kunst. *De Mona Lisa* lacht, aan gezelschap geen gebrek bij **Bruegel** en onze Europese hymne, die je vast en zeker luidkeels kan meezingen, heet niet voor niets *Ode an die Freude*.

Toch mag men de nood aan nuance niet uit het oog verliezen. Nuance bij de negatieve kant van eenzaamheid: isolatie kan, volgens professor Geldhof, in sommige gevallen ook 'een beginnende oplossing' zijn. Je loskoppelen uit een toxische vriendengroep, daar moet je (even) alleen voor zijn.

Nuance bij wat kunst 'betekent'; het reconstrueren van het denkproces van een kunstenaar grenst aan het onmogelijke. Wat de kunstenaar bedoelde, weet enkel de kunstenaar. En gelukkig maar, want die nuance, dat spel van licht en donker, een pigmentje meer, een urinoir minder: dat is ook een fundamenteel deel van kunst.

Schampers Top 10 Eenzaamheidsnummers

door Nicky Vandeghinste

1. Polarkreis 18 - Allein allein
2. Green Day - Boulevard of Broken Dreams
3. The Lonely Island - I'm on a Boat
4. Felix Sputnik - Obama's Elf
5. The Lonely Island - Jizz in My Pants
6. Die twee blonde extreemrechtse meisjes - Dit is Vlaamse Grond
7. Sergio - Ik ben Sergio
8. W817 - Zoë eet Pitta
9. Laura Omloop - Ik wil meer
10. Misha - I play Pokémon Go Everyday

Een studente kunstwetenschappen schreef dit gedicht voor Schamper. Wil jij jouw gedicht ook in Schamper? Stuur een mailtje naar cultuur@schamper.be

door Sixtine Bérard

illustratie door Vincence De Gols

Ik ben er
Waar is het?

Vroeg ik me af,
ontwakend in een onopgemaakt bed

Zo eenzaam zonder jou
Galmt het door de immer krakende
radio
Oppervlakkig bezingen
Van een leegte die barst
Blijft niet beklijven

Ramen open,
Wind vult mijn lege kamer,
Maar de muren verbergen
Wat buiten is, die krioelende
Prikkels, die mij nog
steeds reduceren
Tot een ongeveugelde vlieg,
woorden die niet zweven,
mijn blik richt zich
op de ontknoping
van losse veters
alle schakeringen
van grijze tegels
passeren de revue
De zon die streelt
maar zal verbranden

Ik ben er nog niet, waar is het?

Dames in de barok: harde dilettantes

EEN VERHAALTJE OVER EEN OUD PLAFOND

door Sixtine Bérard en Keanu Colpaert

Twee luttele eurootjes geven je toegang tot de wondere wereld van het Museum voor Schone Kunsten (MSK): goedkoper dan koffie bij de OR maar even hipster- en Instagramwaardig.

De tentoonstelling *De dames van de barok* biedt een nieuwe blik op de barokke wereld: namelijk door het kunstenaarsoog van een vrouw. Nu denk je vast: "Huh? Waren er toen zelfs vrouwelijke kunstenaars?" Die vraag alleen al maakt de tentoonstelling de moeite waard. Deze vrouwelijke kunstenaars bieden een unieke kijk op een enorm door mannen gedomineerde tijd en tonen dat ze qua vakmanschap niet moeten onderdoen. We verzekeren je dat er parels tussenzitten; werken die je omver blazen en die zullen blijven beklijven.

VENETIAANSE SCHOONHEDEN

Sommige schilderijen hebben er dan ook een lange reis op zitten, gewikkeld in de fluwelen doeken van een speciaal transport. Nog nooit is de fameuze Galleria degli Uffizi zo dicht en toegankelijk geweest: **Maria Magdalena** heeft het zachte Italië verlaten om de muren van het MSK te verlichten met haar gedrapeerde citroengele jurk.

Die intensiteit is terug te vinden in de vele werken: doordringende blikken, tastbare kleuren, waarheidsgetrouwe

scènes maar ook harde, ietwat bloederige thema's. Kun je niet tegen afgehakte hoofden? Dan is het misschien beter om toch die koffie te gaan drinken in de OR.

HALLOWEEN IS NOG NIET VOORBIJ

Achter deze thema's, (vaak religieuze) portretten en stillevens, zit ook altijd een verhaal, waarmee de vrouwen subtiel laten merken wie ze zijn. Zo waren er veel autoriteiten waartegen ze zich moesten bewijzen. Hun stil protest tegen deze mannen aan de top staat in olieverf gegraveerd op schilderijen zoals *Judith en haar dienstmeid met het hoofd van Holofernes* van **Artemisia Gentileschi**, de ster van dit verhaal. **Caravaggio** was vast jaloers op Gentileschi en haar gevatte beheersing van clair-obscur, magistrale interpretaties van obscure mythes en rafelige verhalen.

Dit emancipatorisch protest, gewapend met pigmenten en zachte potloden, beperkte zich echter niet tot Gentileschi. Zeven andere vrouwen beelden hun wereld af, elk met hun eigen nuance, waardoor binnen de tentoonstelling zelf heel wat unieke elementen zijn, en de eigenheid

**When he gets cocky so you remind him
what happened to your last boyfriend**

“

Caravaggio was vast jaloers op Gentileschi en haar gevatte beheersing van clair-obscur

van de artiesten krachtig boven water komt.

Naast een kleine folder met uitleg, vind je ook doorheen de tentoonstelling genoeg handvaten om iets van de tentoonstelling en de kunstenaressen te begrijpen. Zo zijn er biografieën aan de muren en zelfportretten genoeg. Desalniettemin lijkt een van de sterktes van deze tentoonstelling ook hun mysterie, een bijna filmische kracht die de top van de barok kan evenaren.

"Ach Gott! Die Kunst ist lang, und kurz ist unser Leben", sprak **Goethe**. Neem dus je tijd, laat je inspireren door deze atypische uitingen van schilderkunstig talent, verschuil je in de lichtschakeringen en hoor de kaarsen flakkeren.

De liegende REPORTER

Kabouter Plop Doorbreekt Stilte

Vijftien jaar na zijn laatste album *Kabouterkriebels* verrast Kabouter Plop plots met een nieuw album. Een nieuwe richting voor Vlaanderens meest geliefde kabouter, want *Genoeg Gezwegen* wijkt radicaal af van voorgaande albums. Tien nummers lang rapt de befaamde artiest openlijk over zijn problemen met collega's, touren en de stress van een hedendaags popicoon.

door Bert Selleslagh

illustraties door Camille Paroissien en Bert Selleslagh

"Draaide keren in het rond / stampte met mijn voeten op de grond. Stak te veel pillen in mijn mond, touren is niet gezond." De openingstrack *Plopstand* van *Genoeg Gezwegen* zet grim de toon voor de rest van het album. **Kabouter Plop** heeft er genoeg van, dat is meer dan duidelijk.

Dat er onderlinge ruzies waren in de Melkherberg was ons geen raadsel. Eerder vorig jaar doken er geruchten op over Kabouter Plop en **Kabouter Kwebbel**. Zo zouden ze een felle ruzie gehad hebben omtrent de verdeling van de royalties van de *Kabouterdans*, hun grootste hit. Kwebbel beweerde het merendeel van het nummer geschreven te hebben, iets waar Plop niets van moest weten. Hij doorbreekt nu de stilte over de kwestie in het nummer *Dieven In Mijn Melkherberg*: "Zie ze komen voor mijn rijkdom / Mes in mijn rug gestopt, kwebbelkop geflopt".

De donkere beats volgen de alomtegenwoordige sinistere toon van het album en zijn het ultieme bewijs van de artistieke evolutie van de

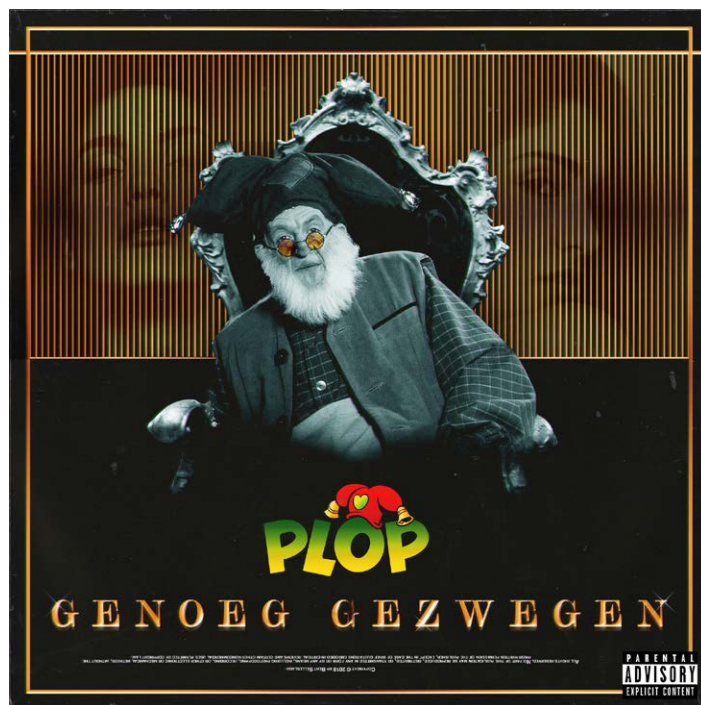
man achter hits als *Kabouterdans* en *De Ganzenpas*. Naast de rake klappen die Plop uitdeelt aan critici voorziet hij ook enkele harde clubschijven. Voor *Plopkoeken En Codeïne* (feat. Samson) wist de kabouter wereldwijd beroemde producer **Metro Boomin** te strikken. Het resultaat is

een onmiskenbare oorworm die we ongetwijfeld enkele weken in de Ultratop 50 zullen zien.

Hoogtepunt van het album is de samenwerking tussen **Kabouter Lui** en Kabouter Plop op het reggaeton nummer *Rustig*. Begeleid door tropische achtergrondmuziek nemen Plop en Lui achtereenvolgens het woord op een zeemzoet dansritme.

Het album schiet ook echter op bepaalde vlakken tekort. Zo zijn de refreinen gezongen door Plop zelf niet altijd even toonvast, en komen verschillende nummers zeer ongeconcentreerd over. *Magnum Plopus* en *Klus Mijn Kloten* bezitten dan weer veelbelovende elementen, maar werden duidelijk niet voldoende uitgewerkt.

Met *Genoeg Gezwegen* brengt Kabouter Plop een solide hedendaags rapalbum uit met enkele strakke bars gericht naar zijn critici. Maar ondanks de goede bedoelingen schiet de *songwriting* soms tekort. Daarom krijgt deze plaat dan ook een mooie 3,5/5 plopkoeken van ons.

Kabouter Plop heeft er genoeg van, dat is meer dan duidelijk.

De liegende stagiair

door Antoon Van Ryckeghem

Vrijdagavond, vrouw en kinderen zijn thuis. Het wordt hutsepot. De kinderen morren: "Mama, dat eten wij niet graag." Anniek weet dit maar al te goed, maar het is een van de lievelingsgerechten van haar man die straks thuiskomt. "Hij had al lang thuis moeten zijn", denkt ze licht geïrriteerd. "Zou hij nu weer op café zitten?" Ze checkt haar gsm, niets. Natuurlijk niets. Terwijl ze in de grote pot op het vuur roert, zijn de onvermijdelijke

kinderen daar terug, "Mama?" "Ja, ja het is al goed, ga maar even tv kijken." Hun eerste kus was achter de KSA-lokalen, Patrick was toen leiding. Ondertussen is hij gestopt met roken en zijn ze al bijna tien jaar getrouwd. Volgend jaar wil Anniek een groot tuinfeest houden voor hun jubileum. Patrick was niet echt akkoord, maar toen hij hoorde dat hij mocht barbecueën draaide hij bij. Het slot van de voordeur klikt. "Aan tafel!" roept Anniek doorheen

het huis. "Wat schaft de pot?" vraagt Patrick. "Hutsepot, speciaal voor jou." "Oh, maar ik eet niet mee, ik eet straks wel een pak frieten", zegt hij in een drafje. "Ik kom gewoon mijn sjaal halen. Waar ligt die trouwens? Heb je die gewassen?" Hoe kon ze het nu vergeten, het is vrijdagavond. Club Brugge speelt. Voetbal. Natuurlijk voetbal. Koning Voetbal.

FAQ MY LIFE

Wat is actief leren?

Wat is een bijzonder statuut?

Waarom is de spaghetti duurder geworden?!

Wat doet de Genste Studenten-raad?

GENTSE
STUDENTENRAAD

FAQmylife

@gentsestudentenraad.be